SJORS

van de Rebellenclub

12 september 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

Nr. 37

In de drukke straten van de stad rijden de kabeltrammetjes af en aan.

DE *kabeltrein* VAN SAN FRANCISCO

MEN ZEGT van San Francisco dat het de mooiste stad van de Verenigde Staten en een van de mooiste steden van de wereld is. In elk geval is het een levendige en dynamische stad met brede straten en veel groen, gelegen aan een prachtige baai. In deze moderne stad wordt nog één overblijfsel uit het verleden in ere gehouden: de kabeltram. Meer dan negentig jaar rijden de trammetjes nu al door de straten en het ziet er niet naar uit dat ze spoedig opgeheven zullen worden.

Op het eindpunt van een lijn wordt de wagen in de goede richting gekeerd. Vaak helpen de passagiers mee duwen.

De uitvinder van de kabeltram van San Francisco was een zekere Andrew Hallidie, zoon van een Schots immigrant. Op een dag in het jaar 1869 bracht hij voor het eerst van zijn leven een bezoek aan San Francisco. Om in het centrum van de stad te komen maakte hij gebruik van een door vier paarden getrokken paardetram. De straten van San Francisco zijn over het algemeen zeer steil (er komen hellingen voor van twintig procent). Opeens gleed een van de paarden uit en viel. De andere dieren steigerden, braken los uit het tuig en sloegen op hol. De koetsier had niet de tegenwoordigheid van geest de remmen tijdig aan te zetten en het gevolg was dat de tramwagen achteruit de steile helling afstormde.

Gelukkig vielen er bij dit ongeluk geen doden of gewonden, maar bij andere, soortgelijke ongelukken in die tijd was dat wél het geval. Bekend is onder andere, dat in die tijd per jaar vijftienhonderd paarden bij ongelukken sneuvelden.

Andrew Hallidie, die een groot dierenvriend was, achtte dit een onhoudbare toestand en hij besloot er iets op te vinden dat de paardetractie overbodig maakte. Drie jaar heeft hij nodig gehad om zijn plannen te verwezenlijken. Toen had hij de kabeltram uitgevonden.

De kabeltram van Hallidie werkt volgens een eenvoudig principe. In de straat tussen de rails bevindt zich een kabel, die voortdurend in beweging is.

Midden onder de tramwagens, vlak boven de kabel, hangt een haak. Moet de tram gaan rijden, dan laat de bestuurder door middel van een handel de haak zakken, waardoor deze zich om de kabel klemt en de tram gaat rijden.

Bij een stopplaats aangekomen licht de bestuurder de haak van de kabel en de tram stopt.

Op 1 augustus 1873 had de eerste rit plaats en het werd meteen een groot succes. Andere steden in de Verenigde Staten en daarbuiten namen het idee van Hallidie over.

In 1906 werd San Francisco door een aardbeving, gevolgd door talrijke branden, gedeeltelijk verwoest. De stad werd weer opgebouwd en volledig gemoderniseerd; alleen de kabeltram bleef bewaard. Tegenwoordig is de tram (er zijn nog vijf lijnen, waarop zevenenzestig wagens rijden) een toeristische bezienswaardigheid. Al wie de stad bezoekt wil er minstens één keer in gezeten hebben en men stelt er een eer in op het eindpunt te helpen met het keren van de wagen. Er zijn weleens stemmen opgegaan om de tram op te heffen, maar dat ontketende zo'n storm van protesten, dat men dat plan maar gauw heeft laten varen.

Voordat de kabeltram bestond vond het openbaar vervoer in San Francisco plaats met deze zogenaamde ballonwagens, getrokken door paarden. Er gebeurden veel ongelukken mee.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

JUIST, ZEER JUIST, EDELE HEER FABIUS FLOX! DE KWESTIE IS DAT DE KALIEF VAN KOEBIJSTAAN ERNSTIG ZIEK IS EN SPOEDIG BETER MOET WORDEN!
JA MAAR... DE DINGES... DE KWESTIE IS...
?!?

?
MAAR LUISTERT U TOCH EENS! IK ZAL HET U UIT-LEGGEN!
DOKTER FLOX, U HOEFT MIJ NIETS UIT TE LEGGEN. WIJ KEKEN ALLEEN VREEMD OP, OMDAT U OP EEN TAPIJT KWAM AAN-VLIEGEN. DIE DINGEN HEBBEN WIJ IN LANGE TIJD NIET GEZIEN!

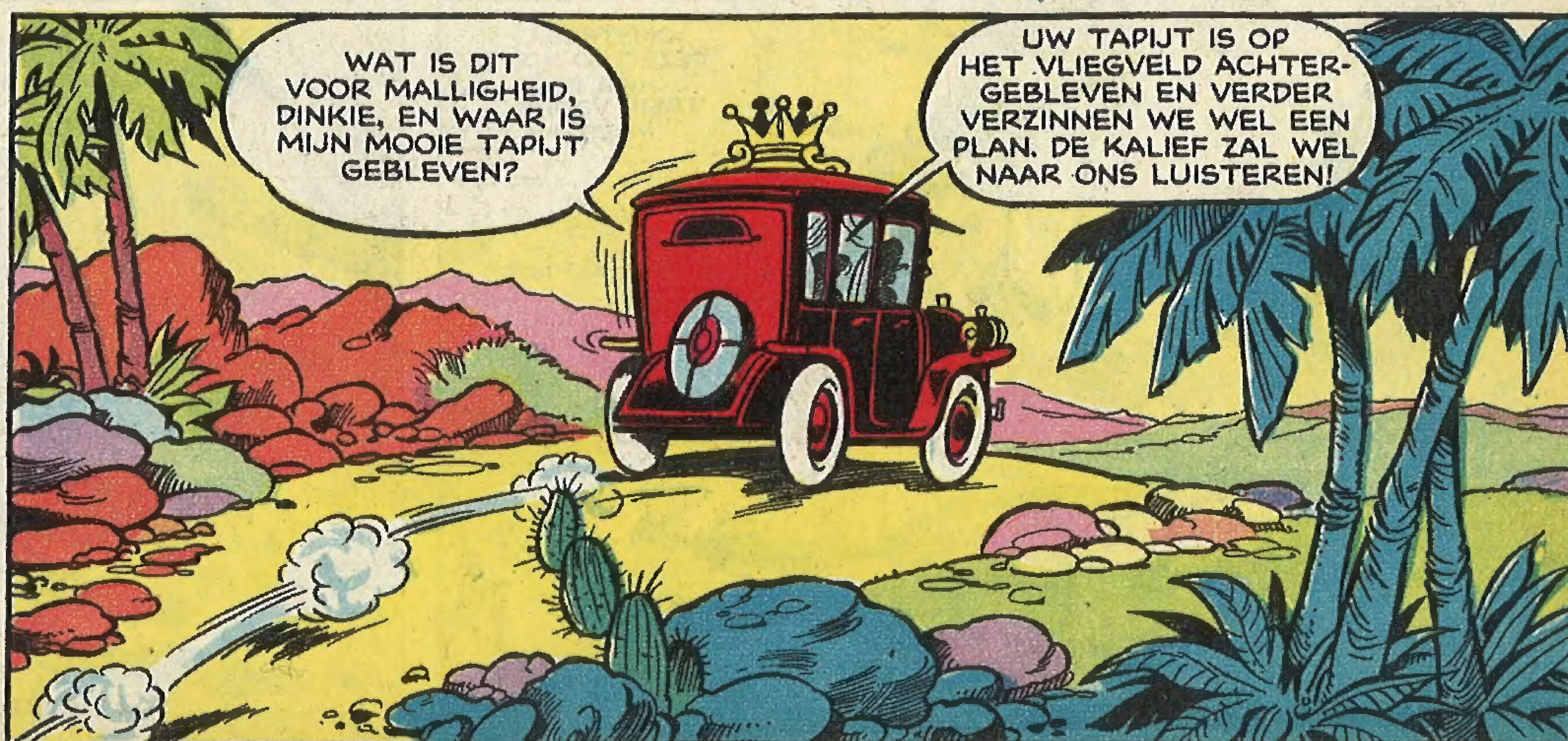

WIJ HEBBEN DAGENLANG NAAR UW KOMST UIT-GEKEKEN EN WE DACHTEN DAT U PER MODERN STRAALVLIEGTUIG ZOU KOMEN. HET ZOU EEN FEEST VOOR DE BEVOLKING ZIJN GEWEEST OM EEN ECHT STRAALVLIEGTUIG IN HAAR MIDDEN TE HEBBEN!

MAAR HET BELANG-RIJKSTE IS, O, EDELE, DAT U HIER BENT! KOM, LATEN WE GAAN, DE KALIEF WACHT, MET AL ZIJN KWALEN EN NARIGHEDEN!
WEL NU NOG MOOIER! WAT BETEKENT DIT?!

ER IS EEN VERGISSING IN HET SPEL. DE MENSEN VAN KOEBIJSTAAN VER-WACHTEN EEN ZEKERE FABIUS FLOX EN NU ZIEN ZE U VOOR HEM AAN. STIL MAAR, HET KOMT WEL IN ORDE!
?

VOLGT U MIJ MAAR. DE AUTO ZAL ONS SNEL NAAR HET PALEIS VAN DE KALIEF BRENGEN!
!

HET IS ME WAT MOOIS! DIE DEKSELSE KERELS GEVEN ME NIET EENS DE KANS OM TE VERTELLEN DAT IK OPA BEN EN NIET DOKTER FABIUS FLOX!

WAT IS DIT VOOR MALLIGHEID, DINKIE, EN WAAR IS MIJN MOOIE TAPIJT GEBLEVEN?
UW TAPIJT IS OP HET VLIEGVELD ACHTER-GEBLEVEN EN VERDER VERZINNEN WE WEL EEN PLAN. DE KALIEF ZAL WEL NAAR ONS LUISTEREN!

OLD SHATTERHAND
EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

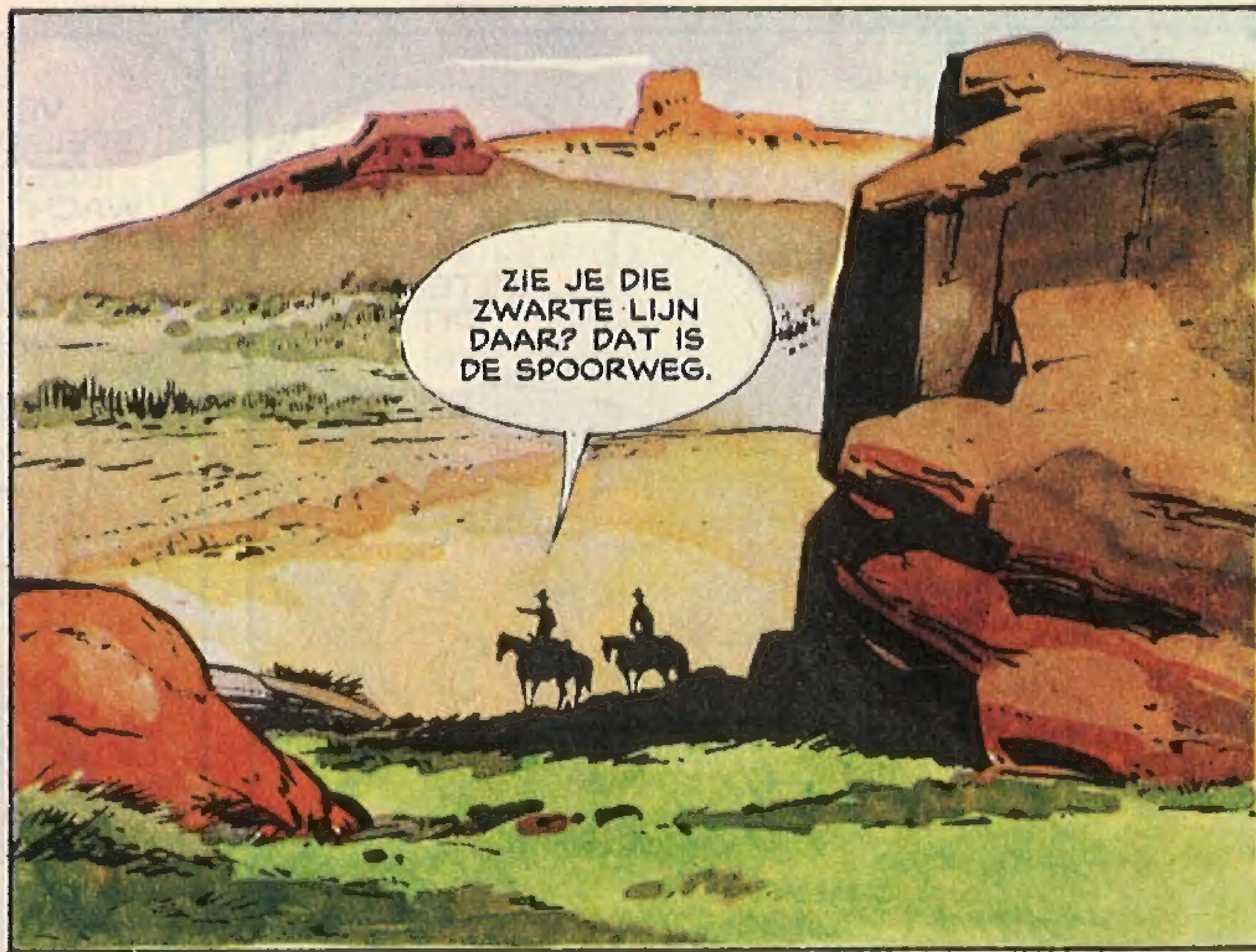

ZELFS VOOR EEN MOEDIG MAN ALS U ZAL HET EEN HELE OPGAVE ZIJN OLD SHATTERHAND TE DODEN.
OLD SHATTERHAND! WAT BEN IK BLIJ, DAT IK JE EINDELIJK GEVONDEN HEB!

HET GENOEGEN IS WEDERZIJDS, VRIEND. MAAR LATEN WE VOORZICHTIG ZIJN EN ERVOOR ZORGEN ZO SNEL MOGELIJK HIERVANDAAN TE KOMEN

DAGEN ACHTEREEN TREKKEN DE TWEE JAGERS DOOR DE PRAIRIE. TIJDENS DE TOCHT VERTELT SANS-EAR OVER ZIJN ERVARINGEN.
JARENLANG AL BEN IK OP ZOEK NAAR DE TWEE BANDIETEN, DIE DE DOOD VAN MIJN VROUW EN MIJN KIND OP HUN GEWETEN HEBBEN.

PAS ALS IK ZE HEB OPGESPOORD, ZAL MIJN TAAK OP AARDE VOLBRACHT ZIJN.

ZONDER DAT HIJ ER ENIG VERMOEDEN VAN HEEFT, RAAKT OLD SHATTERHAND TIJDENS DIE REIS IN EEN NIEUW AVONTUUR BETROKKEN.

ZIE JE DIE ZWARTE LIJN DAAR? DAT IS DE SPOORWEG.

OMSTREEKS DEZE TIJD KOMT HIER EEN TREIN VOORBIJ, MEEN IK.

ZEG, KOM EENS HIER KIJKEN.

EEN HAMER! DIE IS HIER NATUURLIJK NIET OP ZIJN EENTJE GEKOMEN.

EN BLOED! ER IS HIER VAST EN ZEKER EEN MOORD GEBEURD.

IETS VERDEROP VINDEN DE TWEE MANNEN HET SLACHTOFFER.
HET IS EEN BEAMBTE VAN DE SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.

DE MOORDENAAR KAN NOG NIET VER WEG ZIJN.
WIJ DOEN VERSTANDIG, ALS WE EERST DE OMGEVING AFZOEKEN. BEGIN JIJ RECHTS, DAN NEEM IK DE LINKERKANT VOOR MIJN REKENING.

OLD SHATTERHAND BEWEEGT ZICH LANGZAAM VOORT, GLIJDEND OVER DE SPOORRAILS.

PLOTSELING HOORT HIJ STEMMEN.

EN ZIJN OGEN NEMEN EEN ALLESBEHALVE GERUSTSTELLEND TAFEREEL WAAR.

BELOOFT U MIJ, DAT IK AL HET GOUD KRIJG, DAT WIJ IN DE TREIN ZULLEN VINDEN?

DAT GOUD KUN JE HEBBEN, MAAR WIJ NEMEN DE STOFFEN, DE KLEREN EN DE SCALPEN! KA-WO-MIEN HEEFT GESPROKEN! HOWGH!
GOED, LUISTER DAN NAAR MIJN PLAN...

Tiger Joe was bij het Gebelendorp aangekomen, waar Sheila Keeler en haar metgezellen gevangengehouden werden. . .

TIGER-JOE

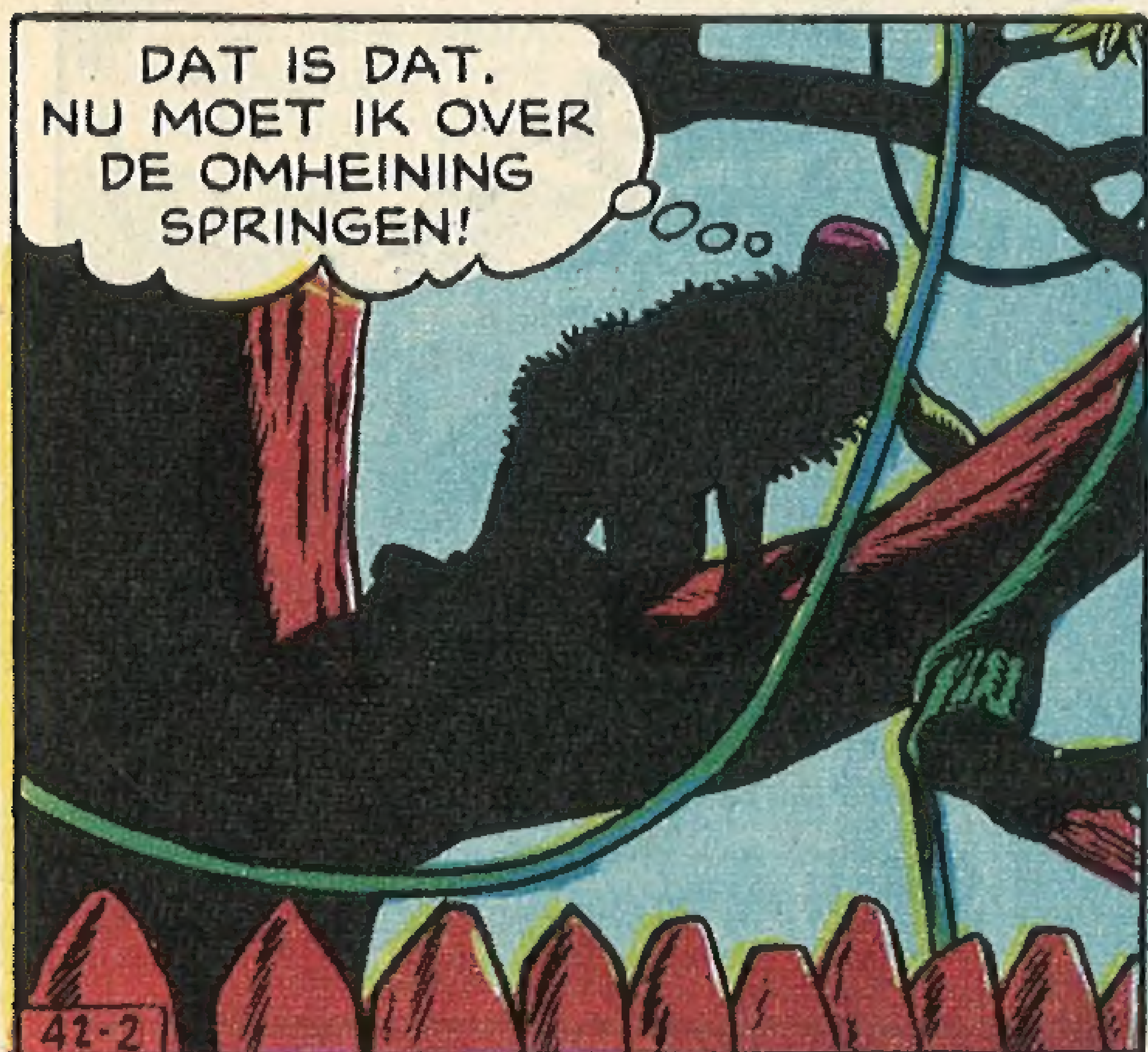

redder in de nood

Christine was op weg om een dokter te halen. Onderweg werd ze aangevallen door een wolf, maar nog juist op tijd gered door een zekere Jean. . .

De vrolijke vijf

van de Edelweiss-school

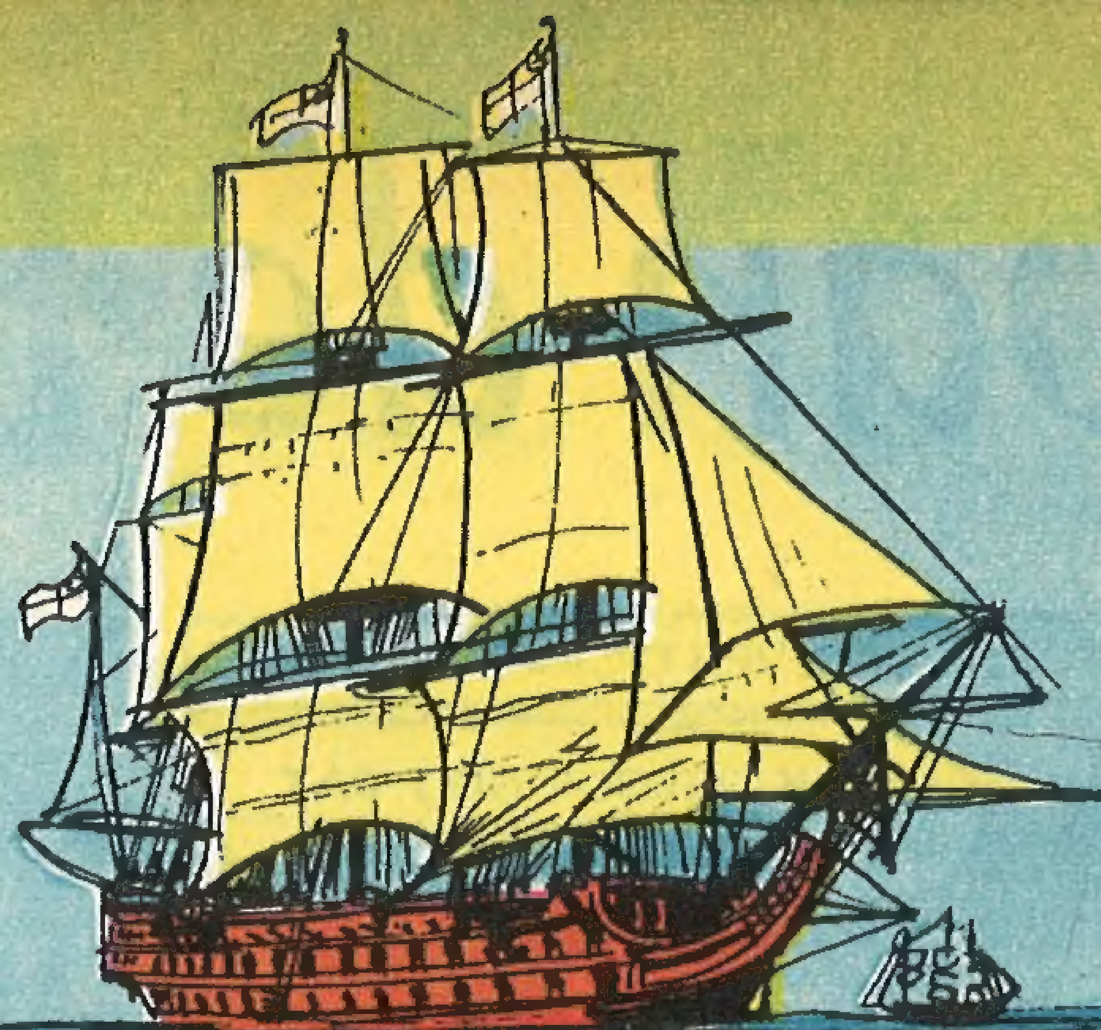

WAT ZOU ER NU GEBEUREN EN ZOU CHRISTINE HAAR TOCHT KUNNEN VERVOLGEN?

WERELDQUIZ

1. DEZE FRAAIE SNAVEL HOORT TOE AAN EEN...

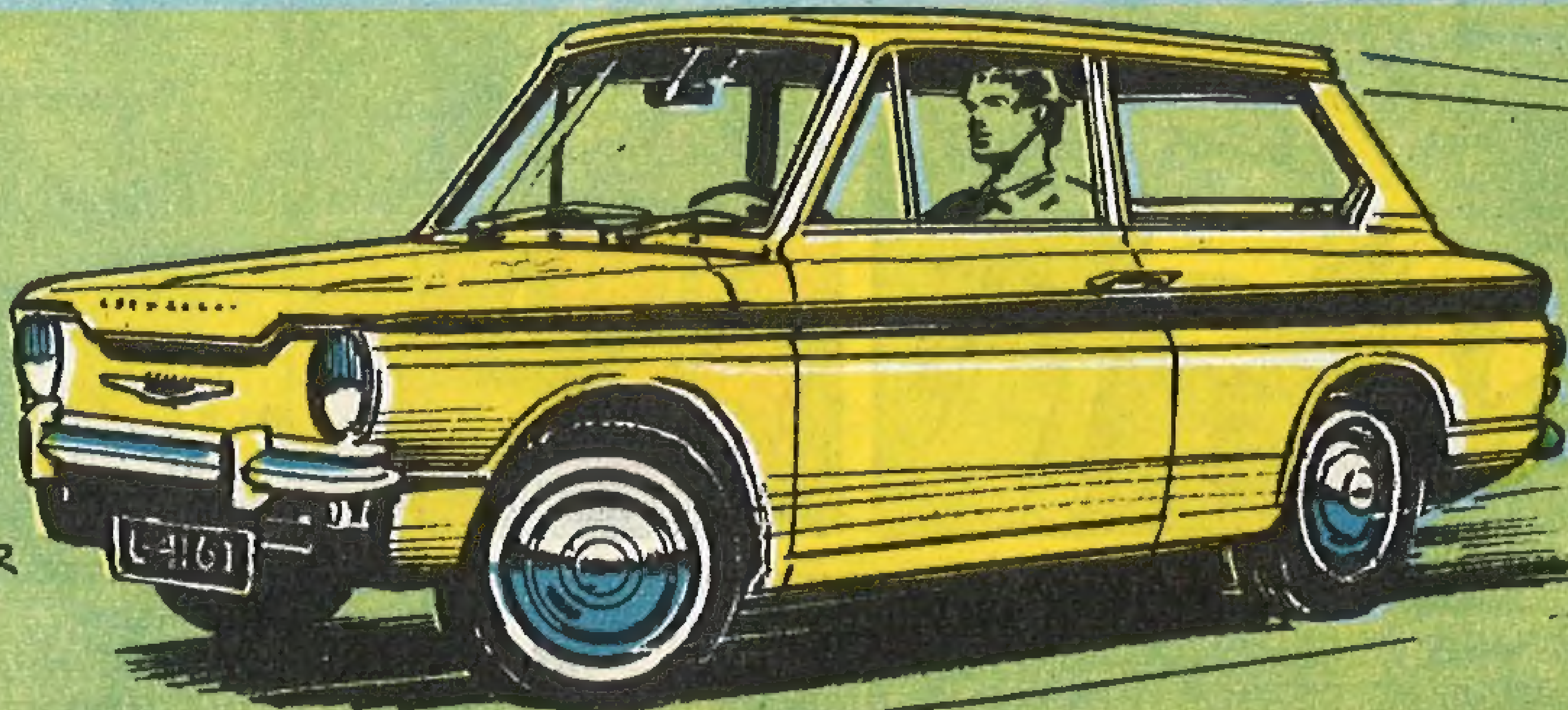

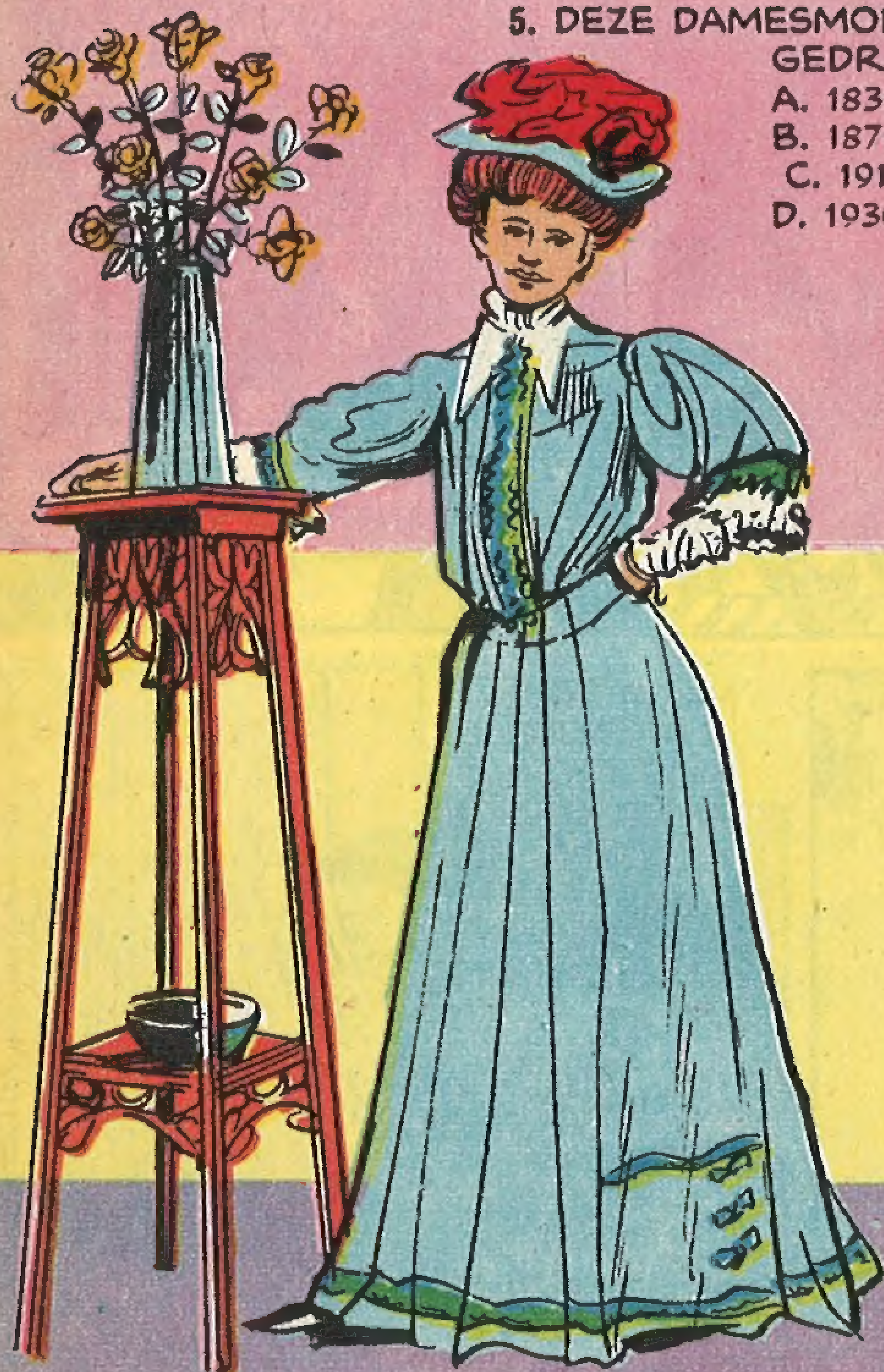
2. DIT IS DE VICTORY, HET VLAGGESCHIP VAN DE BEROEMDE ENGELSE ADMIRAAL...

3. WIE IS DEZE PRESIDENT VAN AMERIKA?

4. DEZE AUTO IS EEN:
A. FORD ANGLIA
B. N.S.U. PRINZ
C. CHEVROLET CORVAIR
D. HILLMAN IMP.

5. DEZE DAMESMODE WERD GEDRAGEN IN:
A. 1830
B. 1870
C. 1910
D. 1930

6. EEN DERGELIJK SCHILDERIJ, GEMAAKT VAN KLEINE GEKLEURDE STEENTJES, NOEMT MEN EEN...

7. DIT VERKEERSBORD BETEKENT:
A. PAS OP, GEVAARLIJK HEK
B. VERBODEN IN TE RIJDEN
C. BEWAAKTE SPOORWEGOVERGANG
D. OVERSTEEKPLAATS

8. DIT IS DE BRUG VAN ..., BEKEND GEWORDEN DOOR DE NEDERLANDSE KUNSTSCHILDER...

10. DEZE DIERTJES ZIJN DE LEVERANCIERS VAN EEN MOOIE BONTSOORT. HET ZIJN ...

11. DEZE WERELDBOL IS DE BLIKVANGER VAN DE WERELDTENTOONSTELLING IN ...

9. DIT BOUWWERK IS EEN ...; DE TORENS WORDEN ... GENOEMD.

ANTWOORDEN OP BLADZIJDE 30.

BILL BLUFFER

HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

ALS U MIJN GROEIPOEDER GEBRUIKT, KRIJGT U GEGARANDEERD DE GROOTSTE PLANTEN TER WERELD!

TUINIEREN

GROEI-POEDER

BINNEN ZESTIG SECONDEN HAD IK REUZENPLANTEN!

IK HEB DIT POEDER GEPROBEERD OP WINTERPENEN!

EEN WEEK LATER HOORDE IK DAT DE WORTELS IN AUSTRALIË BOVEN DE GROND GEKOMEN WAREN EN DAAR ALS TELEFOONPALEN GEBRUIKT WERDEN!

UIEN HEB IK ER OOK MEE GEKWEEKT. HET KOSTTE ME EEN KWARTIER OM EROMHEEN TE LOPEN!

UIEN-KWEKERIJ

ALS DE WIND IN DE GOEDE HOEK ZAT, HUILDEN DE MENSEN IN CASABLANCA TRANEN MET TUITEN!

TOEN BEGON IK MET RABARBER, MAAR DE RUSSEN PROTESTEERDEN!

DOE WEG DAT SPUL!

HUN SPOETNIKS EN RUIMTEVAARTUIGEN HADDEN ER LAST VAN!

MARS

IK PROBEERDE HET OOK MET WATERKERS IN DE ATLANTISCHE OCEAAN, MAAR DAAR STAK DE SCHEEPVAART EEN STOKJE VOOR!

HOEPEL OP!

TOEN PROBEERDE IK MIJN POEDER OP PADDESTOELEN, MAAR DAT WERD EEN SOF!

ZE WERDEN ZO HOOG DAT ZE ALLEEN NOG ALS BUSABRI'S TE GEBRUIKEN WAREN!

BUS-HALTE

OOK AL GEEN SUCCES!

OP VERZOEK VAN MIJN TANTE GAF IK HAAR PLONKONIA'S WAT POEDER.

MAAR DE VOLGENDE DAG...

HELP!

DUS U WEET HET: WILT U REUZENPLANTEN KWEKEN, KOOP DAN BILL BLUFFERS GROEIPOEDER!

TREKKEN!

GROENTE-VEILING

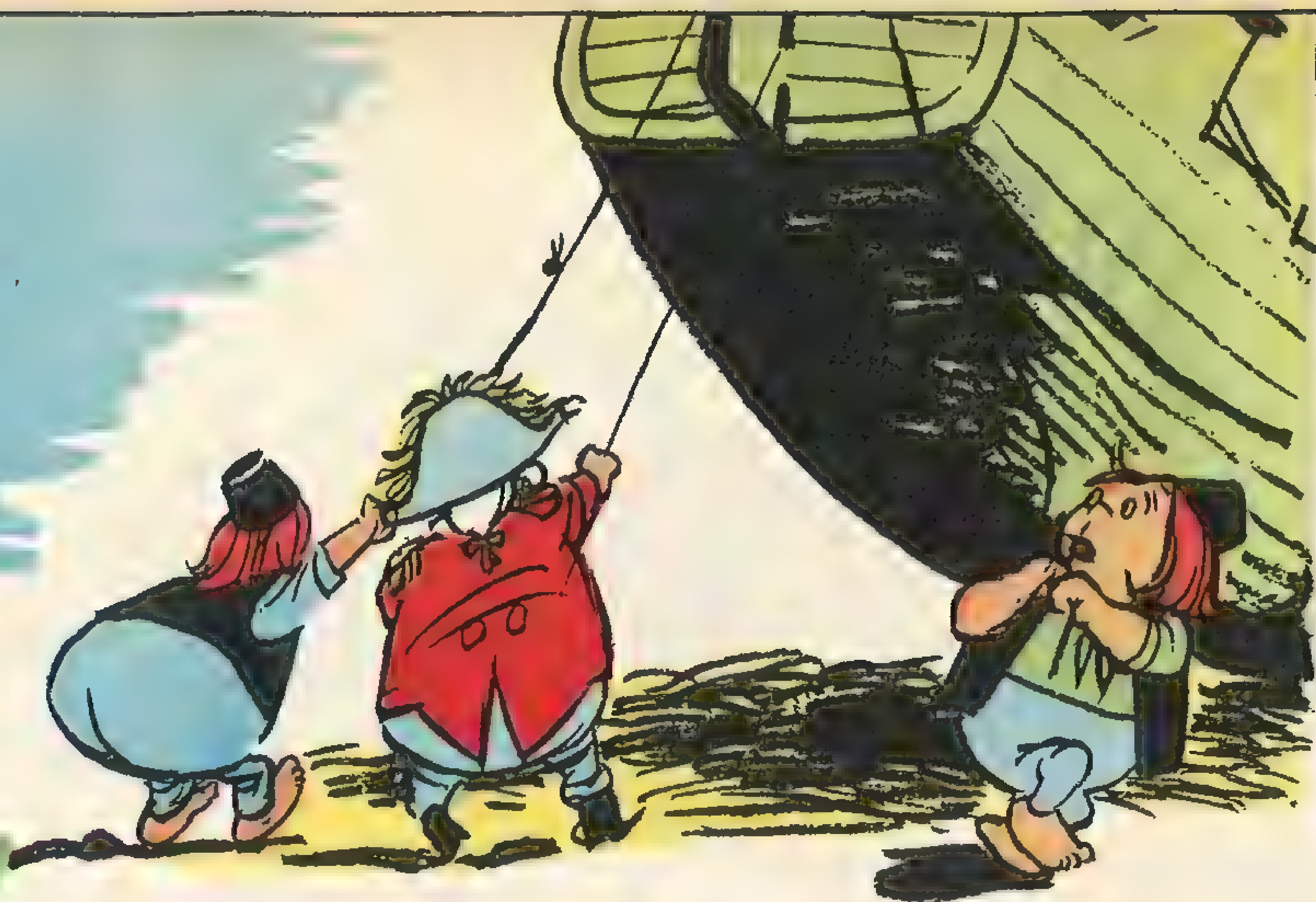
GROEI-POEDER

ZO GAUW JE ME REUZENPANNEN KUNT LEVEREN OM DAT SPUL TE KOKEN, FANTAST!

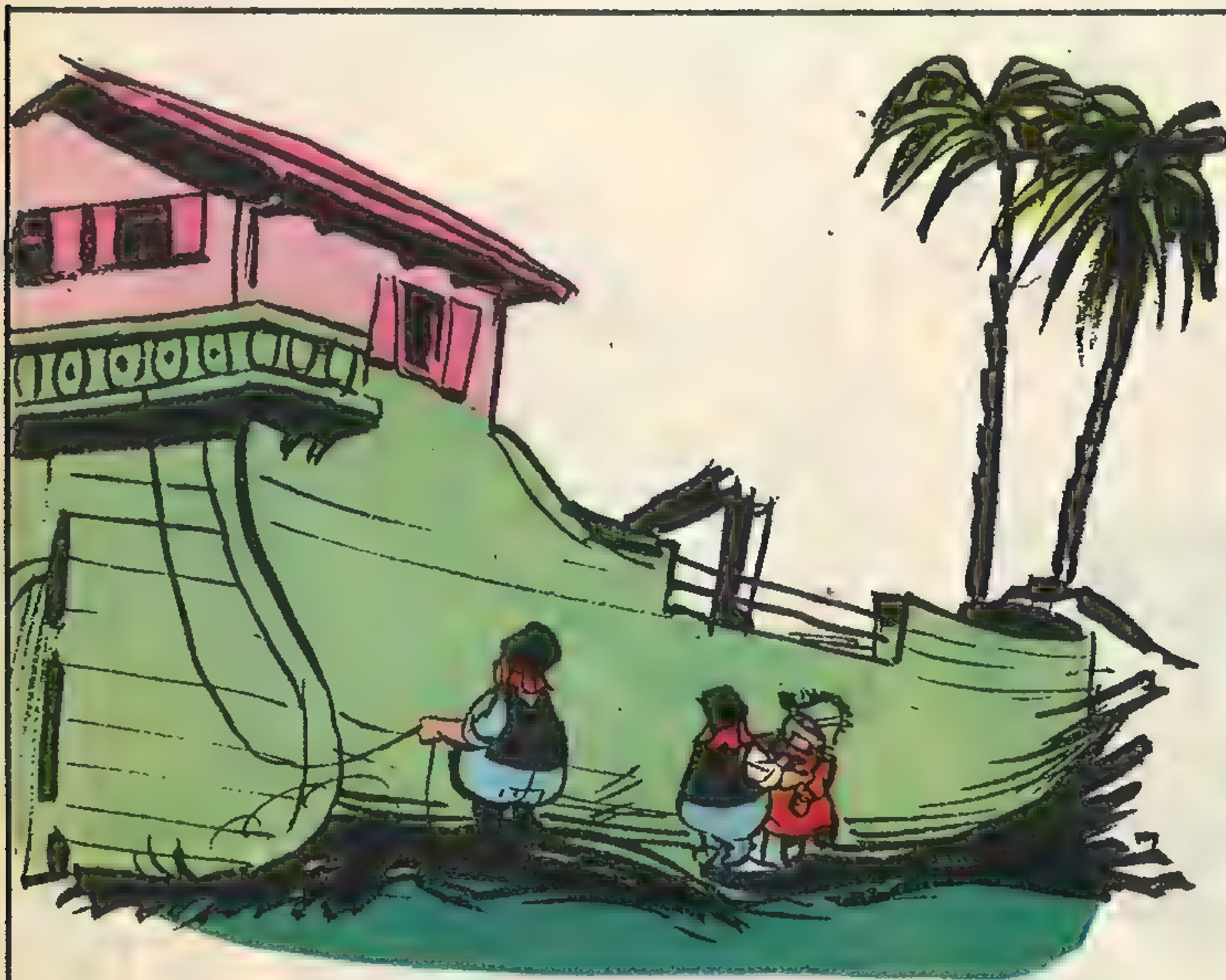
VREEMD, DAAR HEB IK NOOIT AAN GEDACHT!

Freek en Frank

FREEK EN FRANK WAREN TERUGGEKEERD OP HET EILAND WAAR ADMIRAAL BOEM WAS ACHTERGEBLEVEN. HUN SCHIP WAS DOOR EEN STORM OP HET STRAND GESLAGEN EN ZE PROBEERDEN NU HET RECHT TE KRIJGEN.

TOEN HET KUSSEN VAN PALMBLADEREN DIK GENOEG WAS OM DE KLAP VAN HET NEERKOMENDE SCHIP OP TE VANGEN, BEGONNEN DE DRIE UIT ALLE MACHT AAN DE TOUWEN TE TREKKEN OM DE BOOT HORIZONTAAL TE KRIJGEN.

KRAKEND IN AL ZIJN VOEGEN KWAM HET SCHIP TENSLOTTE WEER IN DE GOEDE POSITIE EN NU KON DE SCHADE WORDEN OPGENOMEN. DAT WAS NOGAL WAT.

ZOUDEN ZE MET HET GEREEDSCHAP DAT ZE NOG HADDEN DE BOEL WEL KUNNEN REPAREREN? ZE BEGONNEN MAAR VAST AAN HET RUIM.

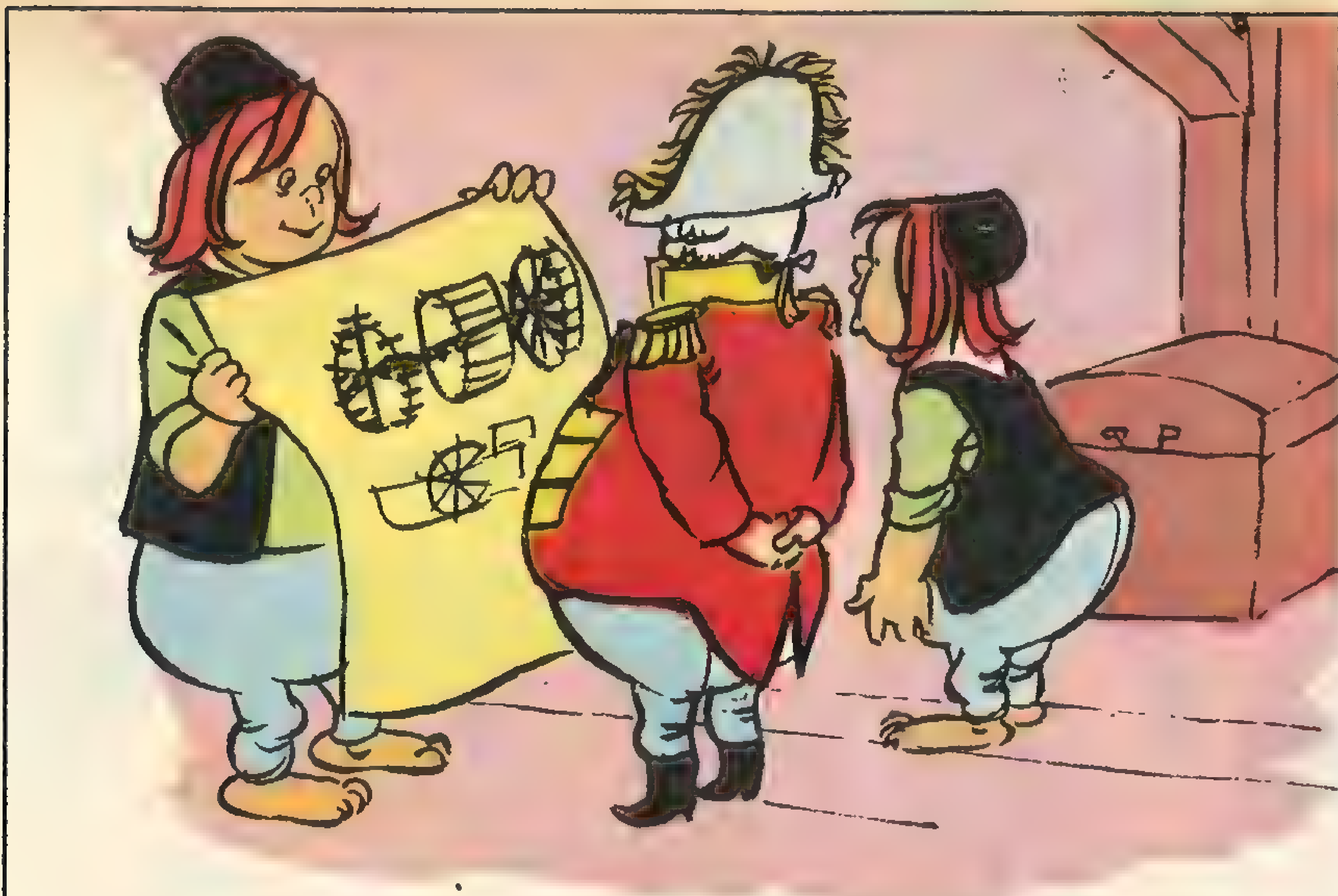
DE VOORSTEVEN KONDEN ZE MET PLANKEN VAN STUKGESLAGEN KISTEN WEL WEER IN ORDE KRIJGEN, MAAR HUN ZEILEN WAREN ZE KWIJT. HOE MOESTEN ZE NU VOORUITKOMEN?

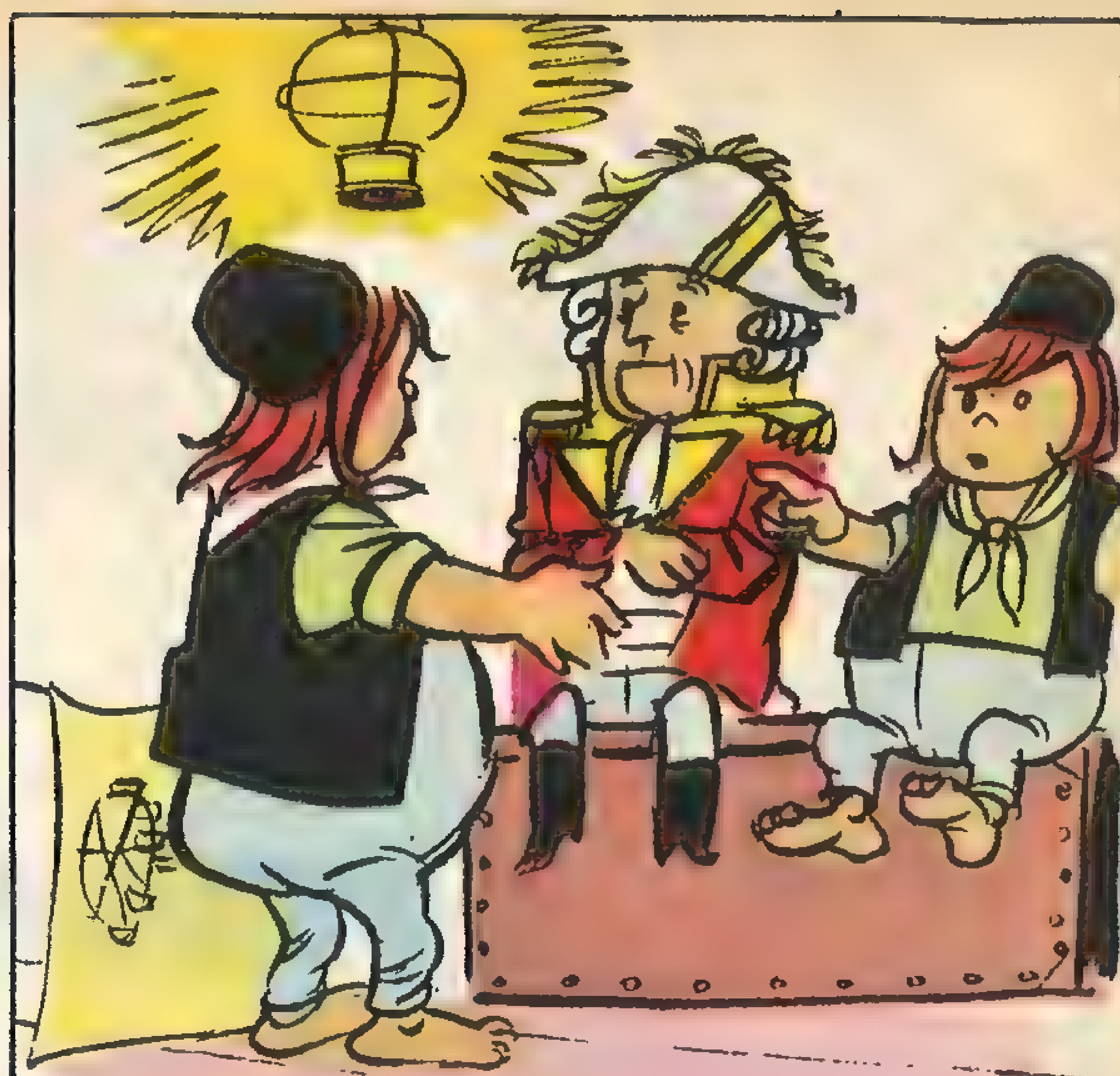

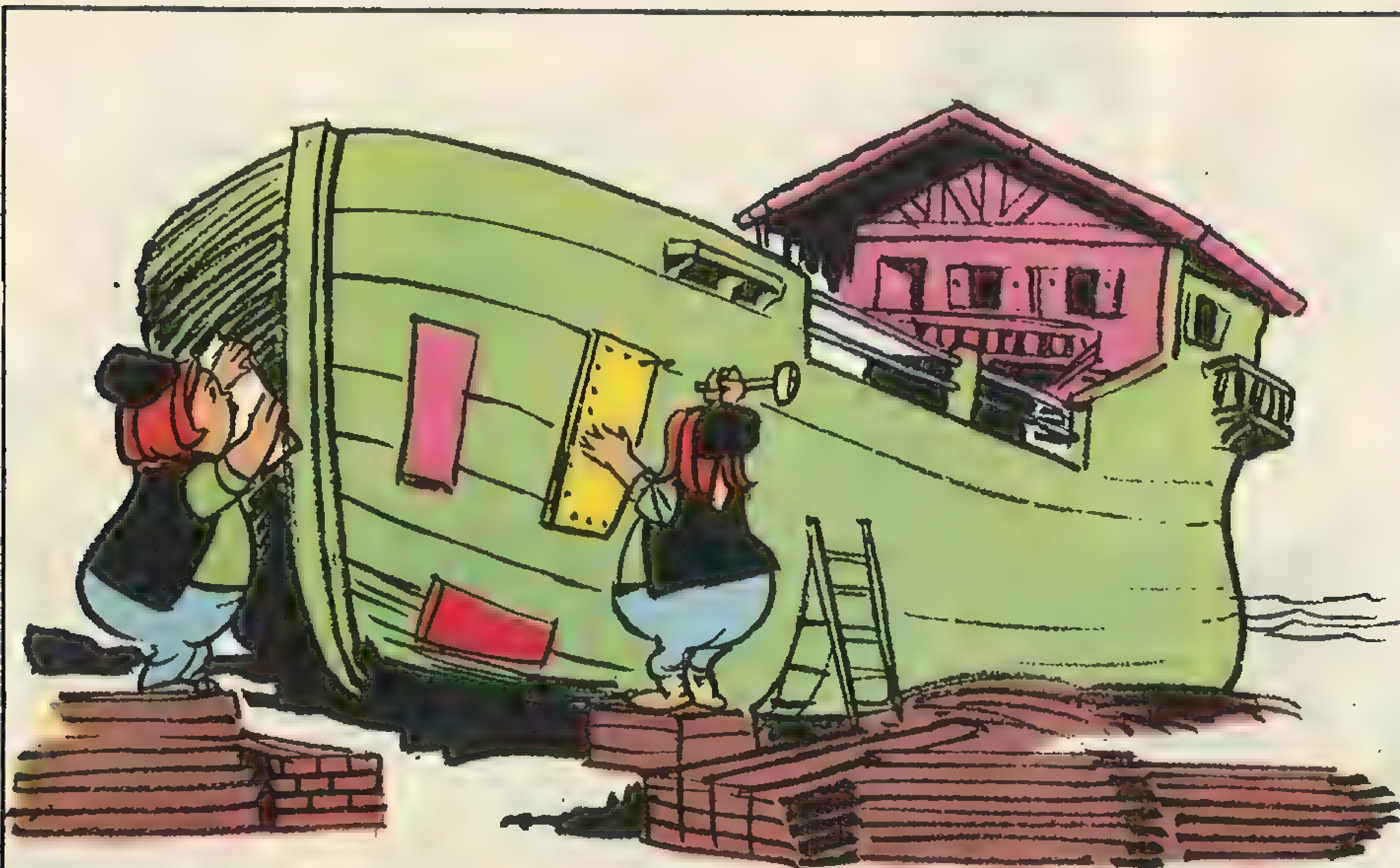
NA VEEL EN DIEP NADENKEN SLAAKTE FREEK OPEENS EEN JUICHKREET. „IK HEB HET! IK HEB HET!"

OP EEN BLAD PAPIER UIT HET LOGBOEK BEGON HIJ VERWOED TE SCHETSEN. DE ANDEREN KEKEN NIEUWSGIERIG TOE. VOORLOPIG BEGREPEN ZE ER NIETS VAN.

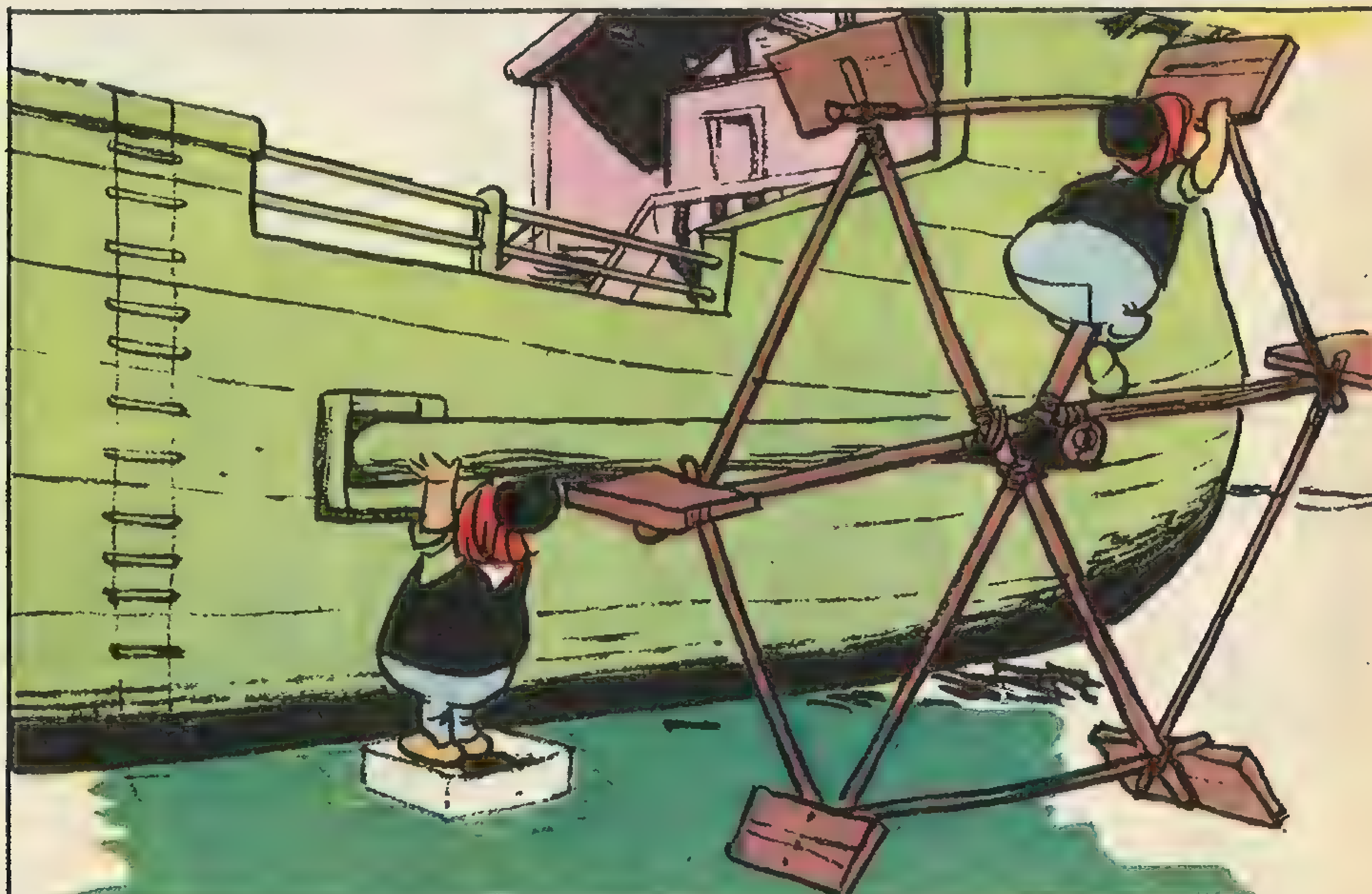

TOEN LIET FREEK ZIJN WERKSTUK ZIEN. AAN WEERSKANTEN VAN HET SCHIP TWEE GROTE RADEREN MET PLANKJES ALS ROEISPANEN EN DAARTUSSEN EEN RONDE KOOI. ALS AS HET STUK VAN DE MAST.

TOT DIEP IN DE NACHT ZATEN ZE OVER DE MOGELIJKHEDEN VAN FREEKS PLAN TE REDENEREN.

DE VOLGENDE OCHTEND WERD DE STILTE VERBROKEN DOOR FELLE HAMERSLAGEN. HET KOSTTE VEEL MOEITE ALLE PLANKEN WEER OP HUN PLAATS TE KRIJGEN, MAAR NA EEN PAAR DAGEN WAS HET GELUKT.

INTUSSEN WAS DE ADMIRAAL EEN FLINKE VOORRAAD KOKOSKOEKEN AAN HET BAKKEN.

TOEN BEGONNEN FREEK EN FRANK AAN DE CONSTRUCTIE VAN HET NIEUWE VOORTBEWEGINGSMECHANISME.

DAGENLANG WAREN ZE ER IJVERIG MEE BEZIG. IN HET MIDDEN VAN DE SCHEEPSWAND HADDEN ZE TWEE GATEN GEMAAKT, WAAR ZE HET OVERGEBLEVEN STUK VAN DE MAST DOORHEEN SCHOVEN.

Cliff Rendall

GEVANGENEN VAN HET HEELAL

SCIENCE FICTION

RENDALL EN ZIJN VRIENDEN ZIJN DE ONVRIJWILLIGE GASTEN VAN EEN TECHNISCH HOOG ONTWIKKELD VOLK OP KAUN, EEN PLANEET UIT HET STELSEL ALPHA-CENTAURI. ECAR, EEN BEWOONSTER VAN KAUN, HEEFT HUN VERTELD OVER DE KOMST VAN DE INTELLIGENTIËN OP KAUN...

TECHNISCH ZIJN DE INTELLIGENTIËN VEEL VERDER DAN WIJ. ZIJ ZIJN DE LAATSTEN VAN EEN UITSTERVEND RAS, DAT EENS ONTELBARE PLANETEN BEVOLKTE!

VERTEL IETS OVER MATIC. WIJ WETEN DAT HET EEN ELEKTRONISCH BREIN IS. OP DE AARDE HEBBEN WE SOORTGELIJKE APPARATEN!

29

ANDERE ELEKTRONISCHE BREINEN KUNNEN NIET MET MATIC VERGELEKEN WORDEN. HET IS EEN SUPERBREIN. LANG GELEDEN WERD HET DOOR GELEERDEN GEMAAKT EN GEVOED MET DE KENNIS VAN DE INTELLIGENTIËN. MATIC VERWERKT DE INGEWIKKELDSTE PROBLEMEN IN ENKELE SECONDEN. LANGS ELEKTRONISCHE WEG WORDEN ANTWOORDEN GEGEVEN OP DE MOEILIJKSTE VRAGEN!

EENS TOEN ONS VOLK AAN EEN GEVAARLIJKE ZIEKTE LEED, ZORGDE HET BREIN VOOR EEN GENEESMIDDEL. DE SAMENWERKING MET DE INTELLIGENTIËN IS GOED, MAAR TOCH VINDEN WIJ, DAT...

ATTENTIE, ARWA ECAR!

EEN OPROEP VAN HET WETENSCHAPPELIJK CENTRUM. EXCUSEER MIJ EEN OGENBLIK!

TERWIJL ECAR VERDWIJNT, WACHTEN CLIFF, SHENA, DEVOON, VERNON EN ZELINSKI OP HET BALKON VAN HET ZWEVENDE HUIS...

IK ZOU ER WAT VOOR OVERHEBBEN ALS IK EEN DUIK IN DAT MEER KON NEMEN!

HET IS HIER GEEN VAKANTIEOORD! DE KAUNIËRS ZIJN GEEN VRIJE MENSEN EN WIJ ZIJN GEVANGENEN VAN MATIC!

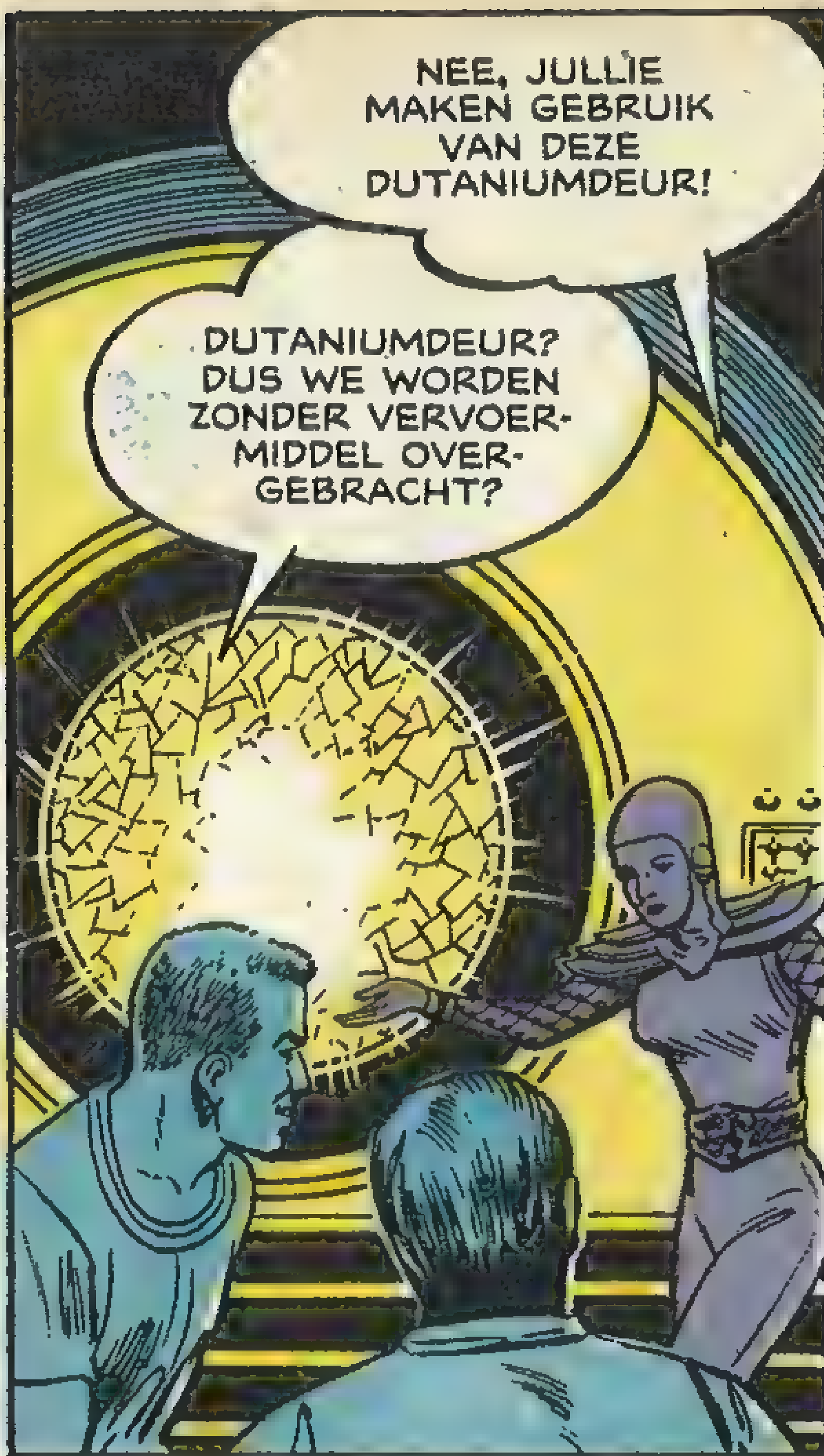
HET BREIN HEEFT TE VEEL MACHT OVER DE MENSEN GEKREGEN. DENK EENS AAN DE MANIER WAAROP WIJ ONTVOERD ZIJN UIT ONS ZONNESTELSEL EN HOE WIJ ONS SCHIP KWIJTRAAKTEN!

DAAR KOMT ECAR WEER!

MATIC WENST EEN ONDERHOUD! JULLIE MOETEN NAAR HET WETENSCHAPPELIJK CENTRUM!

IK DACHT DAT HET BREIN OP ALTABARIAN STOND!

CLIFF EN ZIJN VRIENDEN GAAN DE GEHEIMZINNIGE DEUR DOOR. HUN LICHAAMSATOMEN WORDEN OMGEZET IN ELEKTRISCHE ENERGIE EN OVERGEBRACHT NAAR HET HONDERD KILOMETER VERDER GELEGEN WETENSCHAPPELIJK CENTRUM. DAAR WORDEN ZE WEER IN MATERIE OMGEZET!

KOM NADERBIJ, BEWONERS VAN TERRA! IK, MATIC, HEERSER OVER KAUN-ALTABARIAN, ZAL NU EEN BELANGRIJKE MEDEDELING DOEN!

INTELLIGENTIËN, ROBOTS EN... HET BREIN MATIC!

DIE OGEN LIJKEN TE HYPNOTISEREN! KIJK ER NIET NAAR!

DIEREN UIT DE WOESTIJN

Op deze plaat zie je een aantal dieren, die je in werkelijkheid nooit bij elkaar zult zien, tenzij in een dierentuin. Ze hebben één ding met elkaar gemeen: ze leven allemaal in droge streken en voelen zich in de woestijn opperbest thuis.

De boskat (1), een familielid van de lynx, leeft zowel in de bossen in het noordoosten van Amerika als in de woestijnen van Mexico. De groenkraaghagedis (2), die in verscheidene delen van de wereld voorkomt, loopt op zijn achterpoten en kan springen als een kikker. De buidelrat (3) komt veelvuldig voor in het binnenland van Australië, maar ook in de woestijnen van Arizona en Colorado wordt hij wel aangetroffen. Het stinkdier (4) hoort thuis in Noord-Amerika. Ook een inwoner van Noord-Amerika is de koningsslang (5). Net als de boa-constrictor drukt hij zijn prooi (kleine slangen en hagedissen) dood alvorens hij hem opeet. In de droge vlakten van het westen van Noord-Amerika leeft de grote prairiehaas (6). Hij is bekend om de geweldige snelheid die hij kan ontwikkelen. De coyote (7), soms ook prairiewolf genoemd, staat erom bekend dat hij kan leven in streken met buitensporige hitte of koude. Zijn woongebied strekt zich uit van de hete woestijnen van Midden-Amerika tot aan de koude Hudsonbaai in het noorden. Het bisamzwijn (8), een verre verwant van het varken, hoort thuis in de tropische bossen van Zuid-Amerika en de droge vlakten van Texas. Sommige soorten hebben manen als een leeuw. De grote Noordamerikaanse schildpad (9) leeft in holen, die hij met zijn scherpe klauwen graaft. In landbouwgebieden geldt hij als een schadelijk dier, omdat hij het vooral op aardappels voorzien heeft.

Een opvallende bijzonderheid van woestijndieren is, dat zij in het hete seizoen, als er weinig of geen water voorhanden is, verschelдене weken gaan slapen. Dit is de tegengestelde vorm van de winterslaap.

Het landschap op deze plaat is typisch dat van een Amerikaanse woestijn. Het grootste deel van de plantengroei bestaat uit cactussen. Het binnenste van deze planten bestaat uit een weefsel, dat al het vocht dat de plant kan bemachtigen vasthoudt. Bladeren heeft de plant niet, zodat hij geen vocht kan „uitwasemen". In plaats daarvan is hij bedekt met scherpe stekels, die dorstige dieren op een afstand moeten houden.

Kareltje Sprint

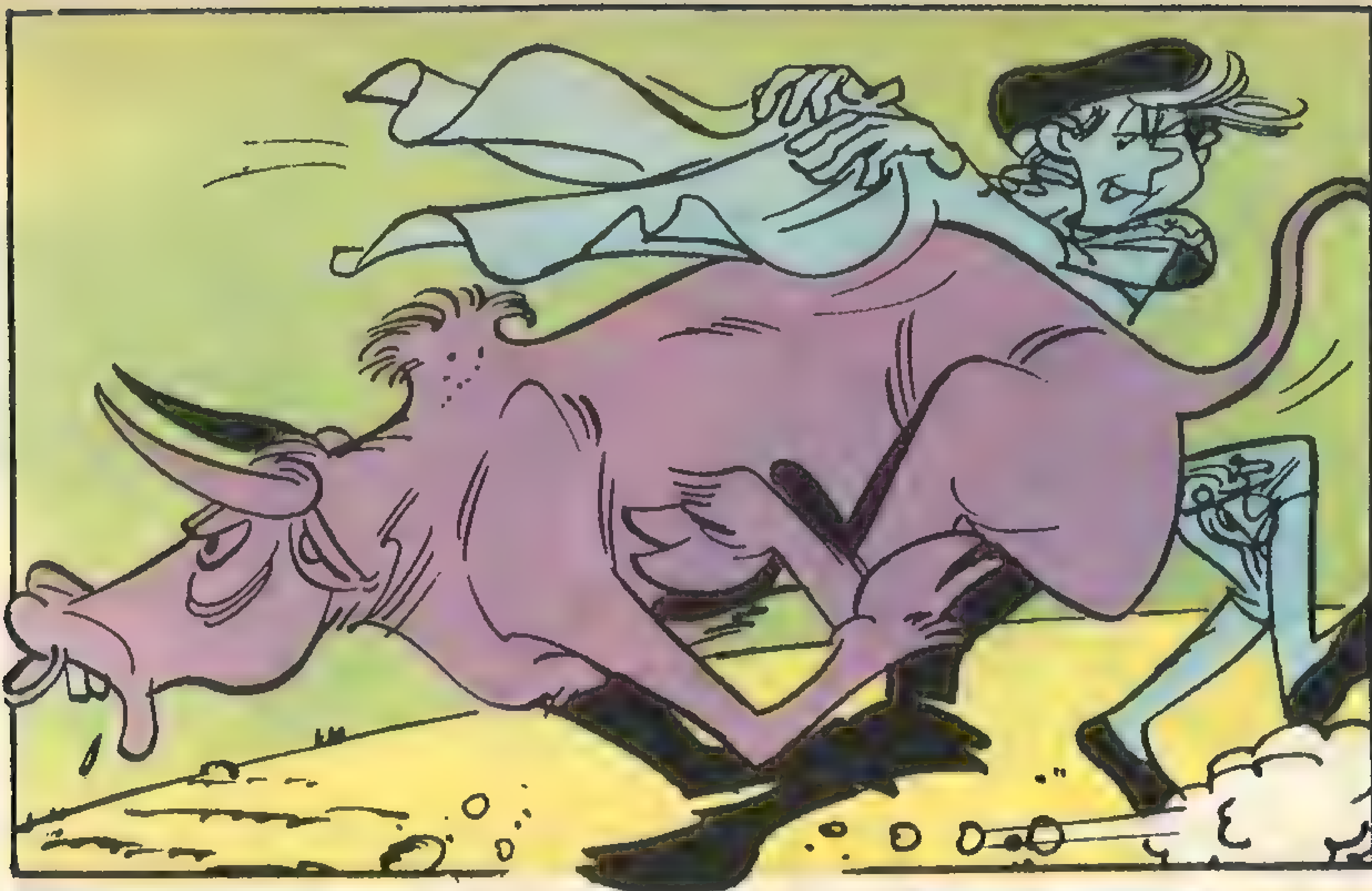

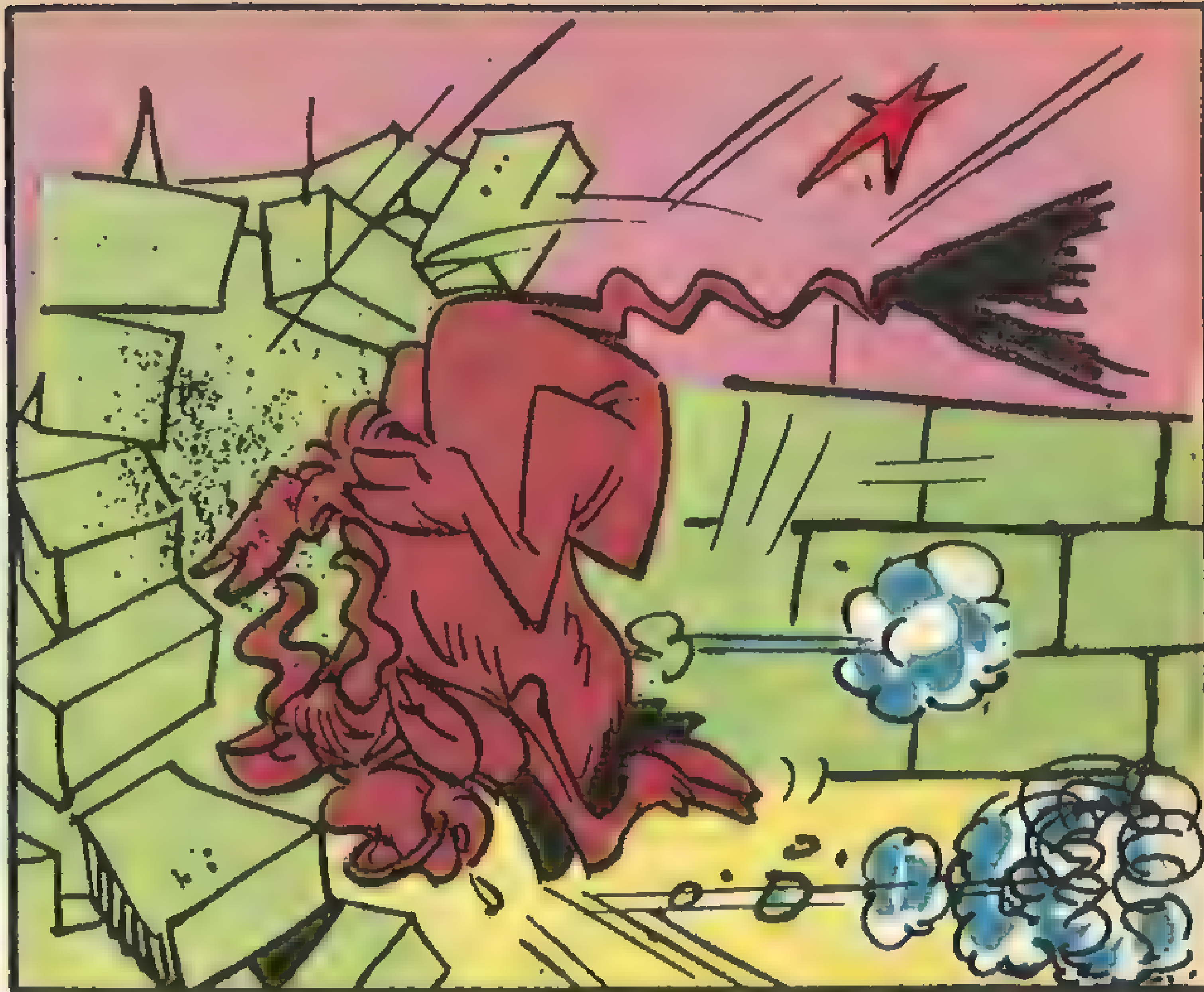

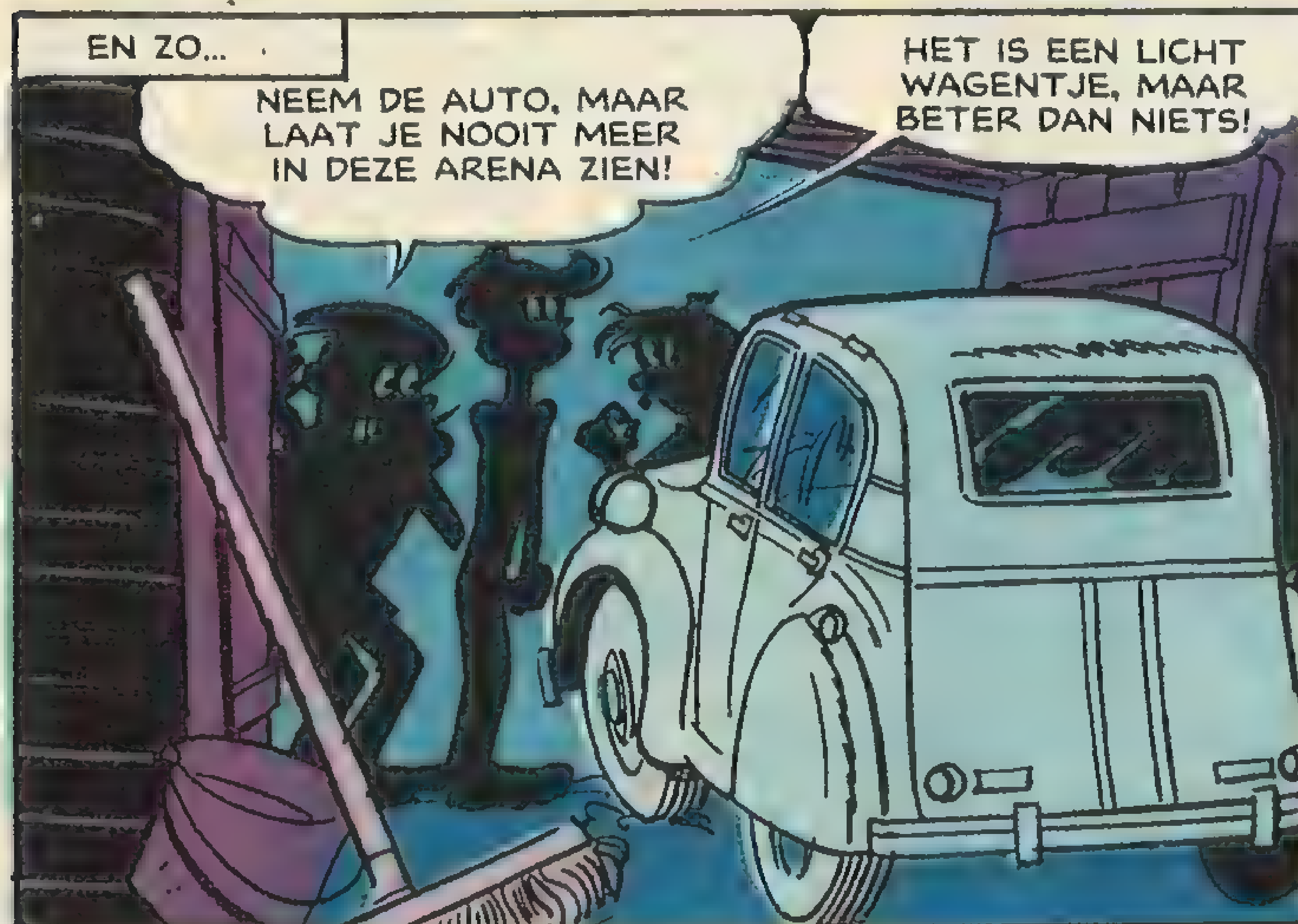

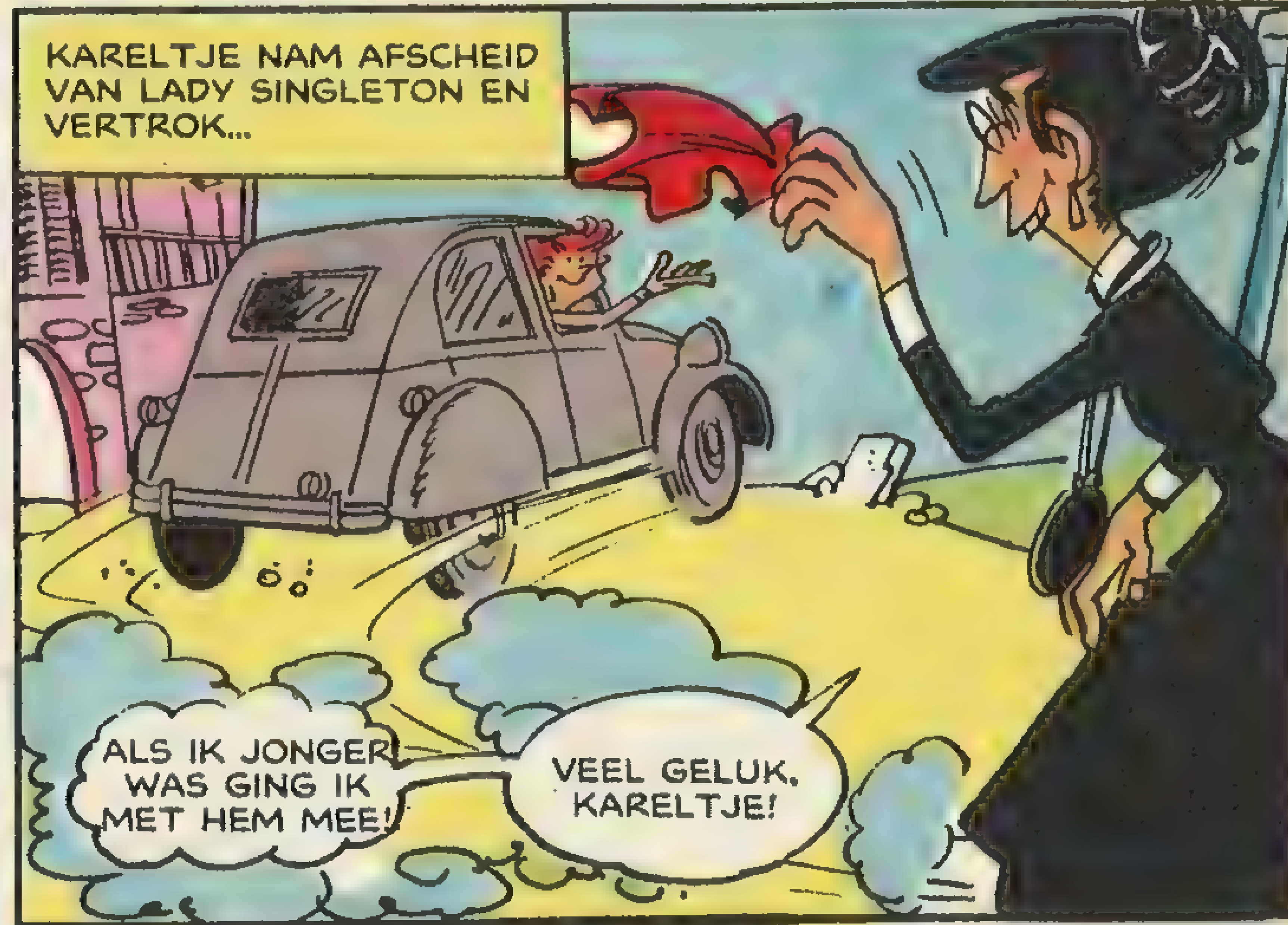

IK GELOOF DAT HET GEVECHT AFGELOPEN IS!

ZO DACHT DE JURY ER OOK OVER.
DIE TORERO IS EEN AFSCHUWELIJKE VENT!
HET IS GEDAAN MET DE STIER. VIJFTIEN DAGEN LANG WAS ER GEEN VUILTJE AAN DE LUCHT...
JURY

EN ZO...
NEEM DE AUTO, MAAR LAAT JE NOOIT MEER IN DEZE ARENA ZIEN!
HET IS EEN LICHT WAGENTJE, MAAR BETER DAN NIETS!

KARELTJE NAM AFSCHEID VAN LADY SINGLETON EN VERTROK...
ALS IK JONGER WAS GING IK MET HEM MEE!
VEEL GELUK, KARELTJE!

MENEER KWARANTA HEEFT EEN GROTE VOORSPRONG, MAAR IK GEEF DE MOED NIET OP!
©real presse
22

HET GEHEIM VAN GROENENDAAL

door Mary C. Jane

6

KORTE INHOUD: *Als Gail Foster met haar tweelingbroers Ted en Tim en hun vriend Conan Prescott op een avond langs de leegstaande villa Groenendaal komt, hoort ze vreemde klopsignalen. De volgende dag gaat Gail naar het schuurtje in de tuin achter de villa, waar ze veel van haar vrije tijd doorbrengt. Thuis heeft ze gehoord, dat er in het dorp is ingebroken, iets dat de laatste tijd al meer is gebeurd. Ze ontmoet Conan, die vertelt dat hij is ontslagen door de tuinman Hopkins, die hij altijd hielp. Later ontmoeten ze Steve Craig, die schetsen maakt van huizen in de buurt. Op een avond horen ze stemmen in de villa en de volgende morgen ontdekken ze wielsporen op het gazon. Mevrouw Morgan, de eigenares van Groenendaal, looft een beloning uit voor wie het raadsel onsluiert.*

HOOFDSTUK 6

KLONTJES, ZOVEEL ALS ZE MAAR LUSTTE

Toen Gail, Ted en Tim 's maandagsmiddags uit school thuiskwamen, zagen ze al uit de verte dat het er vol stond met auto's, die de oprijlaan en de weg haast helemaal blokkeerden. De leden van moeders vrouwenclub vulden het hele huis en zaten onder het theedrinken gezellig te babbelen. De jongens zagen er maar van af naar binnen te gaan. Ze vlogen meteen weer de straat op om met Conan te gaan spelen.

Gail slipte de keuken binnen. De tafel stond boordevol schalen met koekjes, cake en lekkere hapjes. Een van de dames die moeder behulpzaam was bij het serveren van de thee, vertelde haar dat ze maar moest nemen waar ze trek in had.

„Jouw moeder slaat altijd veel meer in dan we met zijn allen kunnen opeten," zei ze met een glimlach.

Gail trok zich terug in een rustig hoekje om een glas melk te drinken, een paar koekjes op te peuzelen en naar het drukke gepraat in de woonkamer te luisteren. Tot de gasten behoorde ook mevrouw Morgan en die werd natuurlijk bestormd met vragen over de beloning die ze had uitgeloofd.

„Honderd gulden — alleen voor een paar inlichtingen?" vroeg een van de dames op ongelovige toon. „Bedoelt u bijvoorbeeld dat als we de auto van de dief ontdekken en het nummer ervan opgeven aan veldwachter Prescott, dat we dan dat geld zo maar in handen krijgen?"

„Zo is het precies," antwoordde de ander. „We hoeven de dief zelf niet te vangen, stel je voor. Het gaat er alleen om de nodige aanwijzingen te vinden."

Gail luisterde niet zonder bezorgdheid naar de loop van het gesprek. Daar had je het al. Straks begon het hele dorp te zoeken naar aanwijzingen. Wat voor kans bleef er dan nog over voor Conan en haar om de beloning in de wacht te slepen?

De Fosters waren eerlijk gezegd blij dat ze die avond onder het eten weer onder elkaar waren. Ze genoten gewoon van de stilte, toen het luidruchtige gezelschap eenmaal goed en wel was vertrokken. Na zo'n vergadering van de vrouwenclub bestond de maaltijd altijd uit koude hapjes en restanten van de voorraad cake en gebak en in tegenstelling tot vader waren de kinderen er erg mee in hun sas. En het mooiste was dat ze zoveel zoetigheid mochten eten als ze maar wilden.

„Heerlijk. Ik geloof dat ik als dessert nog een paar klontjes neem," zuchtte Ted voldaan. En hij voegde de daad bij het woord.

Moeder was eigenlijk te moe om haar kroost in het oog te houden, wat vooral Ted en Tim al gauw doorhadden zonder het te laten merken. Zodra de kamers aan kant waren en de afwas gedaan, trok het echtpaar Foster zich in de woonkamer terug om een beetje bij te komen en een paar grammofoonplaten te draaien.

Gail hoefde er niet aan te twijfelen dat haar tweelingbroers in de buurt van de keuken zouden blijven rondhangen zolang er ook nog maar één klontje te bekennen was. Eigenlijk zou ze mooi van deze gelegenheid gebruik kunnen maken om naar haar kamer te gaan en daar nog wat te schrijven. Ze had zich voorgenomen alles te noteren wat er op Groenendaal was gebeurd, sinds zij op vrijdagavond die vreemde klopgeluiden had gehoord. Het leek haar een goed begin van het verdere onderzoek, dat ze samen met Conan zou gaan instellen.

Met dit karwei was ze bijna een uur ingespannen bezig. Toen ze ermee klaar was, stopte ze haar schrift weer tussen de opgevouwen deken in de klerenkast en ging naar beneden. Ted en Tim zaten aan de keukentafel een spelletje te schaken. Kathi, de hond, lag in haar volle lengte uitgestrekt op de mat voor de deur en zag er met haar lange flaporen droeviger uit dan ooit.

Gail nam een appel uit de koelkast. „Ik zou voor geen geld meer een gebakje lusten," zei ze. „Ik heb er weer voor een hele maand genoeg van."

„O, Kathi niet, hoor," zei Ted. Met deze woorden haalde hij een klontje uit zijn zak en wierp dit in de richting van de deur, waar de spaniël het bliksemsnel opving. In een wip had Kathi de versnapering opgeknabbeld, en ging er vervolgens maar weer bij liggen, met een scheef oog op haar weldoener, in afwachting van de volgende verwennerij.

Gail sloeg het dier een ogenblik aandachtig gade. „Ik geloof dat ze al veel te veel van die zoetigheid heeft gehad," zei ze.

Tim graaide een van de lopers van zijn broer van het schaakbord en nam de hond tersluiks op. „Dat lijkt me ook, Ted. Hou er nou maar eens mee op."

„Maar als ze het nou lekker vindt?" protesteerde Ted. „Misschien krijgt het arme beest nooit van zijn leven weer de kans om klontjes te eten zoveel het maar wil." Opnieuw gooide hij

de hond een klontje toe. „Ik wil nou weleens zien hoe lang ze het volhoudt. Hoeveel dacht je dat ze er al opheeft?"

Zijn zuster en broer keken hem verbaasd aan. „Wil je daarmee zeggen dat je ze geteld hebt?" riep Gail uit. En Tim voegde eraan toe: „Nou, hoeveel dan?"

„Zestien," zei Ted voldaan. „Niet gek, hè? Ik heb zo'n idee dat ze met gemak de twintig haalt. Ik zou weleens willen weten of er hier in het dorp nog een tweede spaniël is die het klaarspeelt om. . ."

Hij slikte de rest van zijn woorden in, want Kathi was opeens overeind gevlogen en ging met haar neus tegen de deur staan, alsof ze wilde zeggen: mag ik nou eindelijk eens een luchtje scheppen? Maar tegen haar gewoonte in begon ze niet eens te janken, zo zwaar lagen de klontjes haar blijkbaar al op de maag.

Gail deed vlug de deur voor haar open. „Dat arme beest," mompelde ze verwijtend, toen Kathi met trage passen naar buiten sloop.

Maar Ted maakte zich niet in het minst ongerust. „Ze voelt zich prima," zei hij enthousiast. „Niks aan de hand. Het is gewoon tijd om haar uit te laten."

„Ik wou toch nog even een eindje om gaan," zei Gail. „Dan neem ik haar wel gelijk mee."

Het liep al tegen negenen. Ze ging naar de gang om haar jas te halen, wierp nog een laatste boze blik in de richting van haar schakende broers en ging kijken of Kathi nog in de buurt was. Tot haar verwondering was het dier nergens te zien. Ze floot en riep een paar maal, maar de hond kwam niet opdagen.

„Wacht maar even," klonk de stem van Ted uit de keuken. Hij kwam moeizaam overeind, ging in de deuropening staan en begon zo schril op zijn vingers te fluiten dat horen en zien je verging. Hij hield het net zo lang vol, totdat vader hem uit de woonkamer toeriep: „Is het nou afgelopen? Doe in elk geval die deur dicht!"

Van schrik gehoorzaamde Ted onmiddellijk en bleef besluiteloos op de stoep staan. „Daar begrijp ik niets van," zei hij onzeker. „Dat is me nou nog nooit van mijn leven gebeurd. Al is ze ook nog zo ver weg, als ik haar tegen bedtijd fluit, komt ze altijd onmiddellijk aanrennen. Zou er iets met haar niet in orde zijn?"

„Dat zou ik wel denken, ja," zei Tim berispend. Hij was ondertussen ook naar buiten gekomen, nadat hij een tijdje alleen op het schaakbord had zitten turen. „Je hebt die arme stakker veel te veel klontjes gevoerd, daar komt het natuurlijk van."

„Ze deed ook niet helemaal gewoon, toen ze daar voor die deur stond," vulde Gail aan.

„Nou, dan zullen we haar maar gauw gaan zoeken," stelde Ted voor. Vlug gingen hij en Tim hun jassen halen en daarna liepen ze gedrieën de weg op.

De volle maan stond helder aan de oostelijke hemel. Het was zo licht buiten, dat de velden en weiden tot in de wijde verte waren te overzien. Maar welke kant ze ook opkeken, Kathi zagen ze niet.

„Ze moet toch gemakkelijk te vinden zijn," zei Tim. „Het is haast klaarlichte dag."

Langzaam liepen ze de heuvel af, terwijl ze om beurten de hond riepen en floten. Nu en dan bleven ze stilstaan om te luisteren of ze het dier niet ergens hoorden rondscharrelen. Vergeefs.

Toen ze de bocht hadden bereikt waar het hek van Groenendaal begon, keken ze elkaar ongerust aan.

„Kathi gaat nooit verder dan tot hier," zei Ted. „Waar kan ze nou toch zitten?"

Terwijl ze aan de kant van de weg besluiteloos bijeengroepten, liet Gail haar blikken over de grauwe, geblakerde muren van het oude huis dwalen. Ze luisterde aandachtig of er ook iets ongewoons te horen was. Maar er heerste een doodse stilte, die slechts werd verbroken toen Ted opnieuw de hond begon te fluiten.

„Zou ze misschien de andere kant op

Nu en dan bleven ze stilstaan om te luisteren.

zijn gegaan?" opperde Tim. „Ze kent Conan zo goed, dat ze nogal eens in de buurt van zijn huis rondloopt."

Niet erg op hun gemak sloegen ze de terugweg in. Toen ze halverwege de heuvel waren, kwamen ze Conan tegen. De tweelingbroers riepen hem al uit de verte aan. „Waar ga jij zo laat nog naar toe? Heb je Kathi ook gezien?"

„O, ik ben zo maar een eindje aan het wandelen," luidde het antwoord. „Ik ben nog bij jullie huis langs geweest, maar je vader wist niet waar jullie zaten. Is Kathi er tussenuit?"

„Ted heeft haar zestien klontjes gevoerd," zei Tim verontwaardigd. „Nou is het dier misschien doodziek en we kunnen het nergens vinden."

„Zestien klontjes?" vroeg Conan ongelovig. „Dat is me nogal wat. Daar zou zelfs een paard pijn in zijn buik van krijgen, lijkt me."

„Laten we eens in de wei achter ons huis gaan kijken," stelde Ted voor, die het langzamerhand aardig benauwd kreeg. En met gezwinde pas rende hij de heuvel verder op.

„Ga jij maar met hem mee, Tim," drong Conan aan. „Dan gaan Gail en ik hier in de buurt nog eens wat beter rondkijken."

Toen de tweelingbroers buiten hun gehoor waren, zei Gail: „We zijn net nog bij Groenendaal geweest ook. Ik heb aandachtig geluisterd, maar er was niets bijzonders te ontdekken. Ik geloof dat er vanavond niemand is. Het is er doodstil en de maan schijnt zo helder, dat je alles kunt zien."

„Maar we mogen geen kans voorbij laten gaan om erachter te komen wat zich daar heeft afgespeeld," antwoordde haar vriendje. „En trouwens, wie zegt je dat Kathi daar niet weer op zoek is gegaan naar eekhoorns?"

Even later hadden ze het hek bij de villa weer bereikt. Vlak bij de ingang bleven ze staan om te overleggen wat hun verder te doen stond. Gail gluurde tussen de takken van de denneboompjes door, die een gedeelte van het terrein aan het oog onttrokken.

„Kathi wil nog weleens een bot of zo iets verstoppen in die achtertuin," zei ze. „Daar heb ik het eigenlijk aan te danken gehad dat ik het schuurtje ontdekte. Ze was er op een dag met een van mijn pantoffeltjes vandoor en toen ik haar achternaging, kwam ik daar terecht. Ze was natuurlijk van plan het daar te begraven, net zoals ze wel meer had gedaan met het een of andere stuk bot. Ze vindt het natuurlijk een prachtig plekje om iets te verstoppen. Wat dacht je, zou ze daar nu misschien ook ergens zitten?"

Inderdaad was de tuin van Groenendaal heel geschikt om dingen te verbergen die de mensen niets aangingen. Onder de dennen waren allerlei veilige schaduwplekjes te vinden en de boomgaard die erachter lag was zo groot, dat iets dat er werd verstopt, niet gemakkelijk in de gaten liep.

„Eerlijk gezegd zou ik er nu niet graag naar toe gaan," fluisterde Gail.

Maar Conan was vol goede moed, „We kunnen in ieder geval naar het schuurtje gaan. Dat ligt maar een eindje van de oprijlaan af. Als je Kathi daar nou eens ging roepen?"

Nog even bleven ze weifelend staan. Daarna trokken ze de stoute schoenen aan en passeerden de ingang. Ze volgden zoveel mogelijk de rand van de boomgaard. Nog maar nauwelijks hadden ze het verlaten schuurtje in het vizier, of ze hoorden dichtbij een zacht geritsel. En daar lag Kathi, lang uitgestrekt op een hoop droge bladeren, vlak tegen de muur. Het dier lag hevig te hijgen, met zijn tong uit zijn bek.

Behoedzaam nam Gail Kathi in haar armen. De hond had een warme neus en liet mistroostig de kop hangen.

„Arme stakker," zei Gail troostend, terwijl ze het dier zacht over zijn vacht streelde.

„Laten we maar even wachten voordat we haar mee naar huis nemen," stelde Conan voor. „Het gaat wel over, hoor. Ze heeft alleen maar buikpijn."

Ze stonden tegen de deur van het schuurtje en staarden in de richting van het geheimzinnige huis. De uitbouw en de achterdeur waren in een diepe schaduw gehuld. Kathi begon te trillen, alsof de stilte en de duisternis zelfs haar bang maakten. Gail aaide het beestje voortdurend over zijn kop en probeerde het met zachte troetelnaampjes te kalmeren, toen Conan opeens tussen zijn tanden siste: „Stil! Ik hoor wat!"

Een ver verwijderd stemgeluid, alsof er iemand op straat voorbijging, was aanvankelijk het enige dat zij opvingen. Maar al spoedig klonk het duidelijker en opeens drong het tot Gail door, dat het afkomstig moest zijn uit het uitgebrande gedeelte van de villa. Het leek wel dezelfde zware stem die ze de vorige zaterdagavond op Groenendaal hadden gehoord. Met dit verschil dat er deze keer geen woord te verstaan was.

„Blijf hier maar wachten," fluisterde Conan.

Voordat ze hem kon tegenhouden, was hij al weggeslopen en even later verloor ze hem uit het oog. Met een ongerust gevoel leunde ze tegen de deur van het schuurtje, terwijl ze Kathi stevig tegen zich aan drukte.

Ze stond met haar gezicht in het volle licht van de maan. Als iemand nu eens haar kant uitkeek? Ze voelde de knop van de grendel in haar rug priemen. Even kwam het idee in haar op om naar binnen te vluchten, maar ze was te bang om zich te verroeren.

Terwijl ze haar adem inhield, lichtte Kathi met een ruk haar hoofd op. Plotseling begon het dier zachtjes te grommen. Gail vroeg zich af of de gevoelige hondeoren misschien iets hoorden dat haar ontging. Ze bleef het dier vriendelijk strelen en fluisterde het toe: „Stil maar, beestje. We gaan dadelijk naar huis. Niet blaffen, hoor!"

Het leek een eeuwigheid te duren eer Conan terugkwam. Toen hij tenslotte vlak bij haar uit de schaduw opdook, slaakte ze van schrik een onderdrukte gil

„Hè, wat eng. Ik had je helemaal niet horen aankomen."

„We kunnen maar beter opstappen," zei hij, terwijl hij haar bij de arm nam.

„Heb je iemand gezien?"

Hij schudde zijn hoofd. „Nee, dat niet. Maar ik heb wél twee mannen horen praten. Jammer, ik kon er geen woord van verstaan."

Langs de rand van de boomgaard liepen ze terug naar de weg. Ze zorgden er wel voor dat ze zoveel mogelijk in de schaduw bleven, hoe griezelig ze het ook allemaal vonden.

„Ik geloof dat Kathi die stemmen ook gehoord heeft," zei Gail, toen ze de ingang weer hadden bereikt. „Ze begon ineens te grommen. Anders doet ze nooit zo onrustig."

„Alles goed en wel," dacht Conan hardop, „maar ik begrijp nog altijd niet waar die mannen nu eigenlijk hebben gezeten. Je hebt laatst zelf gezien dat er achter die muren alleen maar rommel en puin ligt. Vorige keer heb ik zelfs nog in de kelder en in de schoorsteen gekeken. Er is nergens een plekje te vinden waar je een voet kunt verzetten. Het bestaat niet dat daar in het donker mensen rondscharrelen."

Toen ze langzaam heuvelopwaarts gingen, zei hij peinzend: „Ik kan het me verbeeld hebben, maar ik had net zo'n idee dat ik een van die stemmen kende. Ik weet bijna zeker dat ik hem eerder heb gehoord. Ik weet alleen niet meer waar of wanneer."

Op dat ogenblik kwamen Ted en Tim hen tegemoethollen. Ze waren zo blij dat Kathi terug was, dat er verder over niets anders meer werd gesproken dan over de stommiteit die Ted had uitgehaald door het dier veel te veel zoetigheid te voeren. En zo viel het Gail en Conan dus niet moeilijk het geheim van de villa met haar spookachtige geluiden voor zichzelf te houden. . .

HOOFDSTUK 7

EEN SPOOR EN EEN PLAN

Conan en de tweelingbroers gingen dinsdagmiddag uit school meteen door naar een bijeenkomst van de padvinders en zo wandelden Gail en Liane samen naar huis.

„Iedereen heeft het over de beloning die mevrouw Morgan heeft uitgeloofd," zei Liane. „Er zijn allerlei jongens die menen dat ze wel een kansje maken. Nou, ik voor mij zou niet graag proberen een dief te vangen."

„O, maar je hoeft hem niet te vangen om in aanmerking te komen voor de beloning," bracht Gail haar vriendin in herinnering. „Het is al voldoende als je een spoor vindt waar veldwachter Prescott wat aan heeft."

„Nou, toch is het niks voor mij, hoor. Ik bemoei me niet met die griezelige dingen," antwoordde Liane, terwijl ze haar blonde krullen op haar rug wierp.

WORDT VERVOLGD

En daar lag Kathi, lang uitgestrekt op een hoop droge bladeren, vlak tegen de muur.

Prinses

BELINDA WILDE TOT ELKE PRIJS EEN HUWELIJK TUSSEN HAAR ZUS SOPHIA EN PRINS KRAUTZ VERHINDEREN. IN DE HOOP BEWIJZEN TE VINDEN WAARMEE ZE SOPHIA KON OVERTUIGEN DOORZOCHT ZE EEN JACHTHUIS EN DEED EEN BELANGRIJKE ONTDEKKING!

TOEN ZAG ZE EEN DOCUMENT AAN DE MUUR.

Deze kamer moet altijd
gesloten blijven ter nage-
dachtenis aan mijn doch-
ter prinses Maria, die
stierf van verdriet, haar
aangedaan door haar man,
prins Charles van Slavonica.
Laat niemand van ons huis
ooit trouwen met een prins
of prinses uit Slavonica.
16 oktober 1743 Gustav Rex

Ondeugd

BELINDA NAM AFSCHEID VAN DE JONGENS EN GING VLUG PER POSTKOETS NAAR HUIS.
IK MOET DIE OUDE WET ZIEN TE VINDEN! ALS DE GRAAF ONTDEKT, DAT DE GEHEIME KAMER GEOPEND IS, ZAL HIJ MAATREGELEN NEMEN!

MAAR VOOR BELINDA TERUG WAS, WIST DE GRAAF HET NIEUWS AL...
EEN GEHEIME KAMER EN EEN DOCUMENT VAN KONING GUSTAV? METSEL HEM DICHT!

BELINDA VERKLEEDDE ZICH EN BETRAD HET HUISARCHIEF.
IK WIL EEN OUDE WET OPZOEKEN!
GA UW GANG!

1742... 1743... HIER MOET HIJ STAAN...

ER IS HIER EEN LEGE PLAATS! WAAR IS WET NUMMER 188B?
188B? EVEN IN MIJN REGISTER KIJKEN!

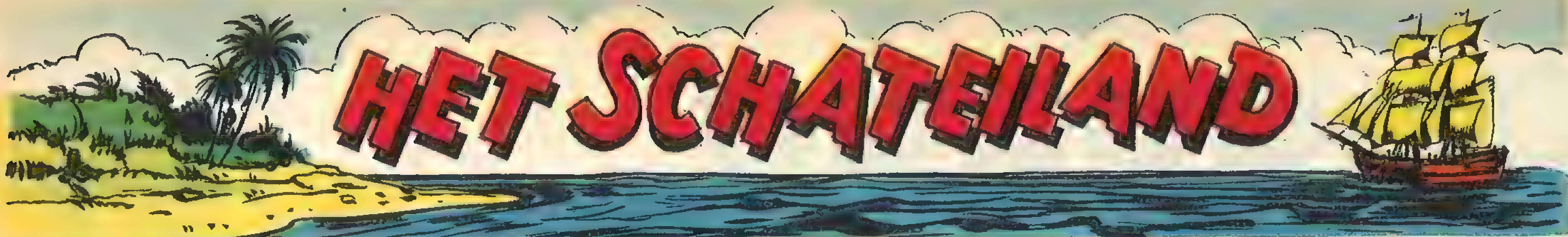

VOLGENS MIJN AANTEKENINGEN IS DIE IN HET BEZIT VAN GRAAF FALSTEIN!
DAT DACHT IK WEL!

DE GRAAF LAAT SOPHIA EN KRAUTZ TROUWEN EN DAARNA KOMT HIJ MET DEZE WET OP TAFEL! DAT BETEKENT EEN RAMP!

BELINDA, LOOP NIET ZO TE HOLLEN! DAT PAST NIET!
SOPHIA EN GRAAF FALSTEIN!

WAT IK ZEGGEN WILDE: JIJ GAAT AANSTONDS EEN STAATSBEZOEK BRENGEN AAN REGENSTEIN...
REGENSTEIN? SOPHIA, WIL JE ME WEG HEBBEN?...

TOEN KEEK ZE NAAR DE GRAAF EN ZE BEGREEP DAT HIJ HIERACHTER ZAT...
ALLES IS AL GEREGELD. OVER EEN HALF UUR GAAT JE KOETS. KOLONEL BOMBERG GAAT MEE!

DE MANNEN OP HET SCHATEILAND WAREN IN TWEE KAMPEN VERDEELD. AAN DE ENE KANT DE LEIDING VAN DE EXPEDITIE PLUS JIM, AAN DE ANDERE KANT DE MUITERS, EEN TROEP BERUCHTE ZEEROVERS, MET LANGE JOHN SILVER AAN HET HOOFD. JIM WAS IN HANDEN VAN DE MUITERS GEVALLEN, DIE ZICH IN DE BLOKHUT VERSCHANST HADDEN. ZE KREGEN BEZOEK VAN DOKTER LIVESEY, DIE NAAR DE GEWONDEN KWAM KIJKEN.

EN NU ZOU IK WEL EVEN MET DE JONGEN WILLEN SPREKEN!

DAAR KOMT NIKS VAN IN!

HOU JIJ JE KIEZEN OP ELKAAR! IK HEB HET HIER VOOR HET ZEGGEN!

U KUNT GERUST MET JIM PRATEN, DOKTER. U GAAT BUITEN DE PALISSADE, JIM BLIJFT AAN DEZE KANT EN DAN KUNT U SPREKEN!

DIT WAS TEGEN DE ZIN VAN DE REST VAN DE BOEVEN, DIE JOHN SILVER ERVAN BESCHULDIGDEN DUBBEL SPEL TE SPELEN OM BIJ DE TEGENPARTIJ IN HET GEVLIJ TE KOMEN. OVERIGENS GING SILVER RUSTIG ZIJN GANG EN IK MOEST BELOVEN NIET TE ZULLEN VLUCHTEN.

DE DOKTER KLOM OVER DE PALISSADE, LANGE JOHN ZETTE ZICH OP EEN BOOMSTRONK EN NU KONDEN WE SPREKEN.

IK VERTELDE DE DOKTER ALLES. HOE IK HET SCHIP „HEROVERD" HAD EN WAAR HET LAG. HOEWEL HIJ EROP AANDRONG DAT IK ZOU VLUCHTEN, VOELDE IK MIJ VERPLICHT MIJN WOORD TE HOUDEN.

SILVER, ALS JE ZORGT DAT DIE JONGEN NIETS OVERKOMT, ZAL IK EEN GOED WOORDJE VOOR JE DOEN EN PROBEREN JE VAN DE GALG TE REDDEN ALS WE OOIT VAN DIT EILAND AF KOMEN!

NADAT DE DOKTER AFSCHEID HAD GENOMEN...

IK HEB JE NEE ZIEN ZEGGEN TOEN HIJ JE VROEG TE VLUCHTEN. DAT PLEIT VOOR JE! WE MOETEN BIJ ELKAAR BLIJVEN; IK VERTROUW MIJN MAATS VOOR GEEN CENT!

HET ETEN IS KLAAR!

MAAR IK JOU OOK NIET!

ZO RATELDE LANGE JOHN VOORT. HET WERD MIJ DUIDELIJKER DAN OOIT, DAT HIJ MET BEIDE PARTIJEN GOEDE MAATJES WILDE BLIJVEN. DE SITUATIE WAS ER VOOR MIJ NIET MINDER GEVAARLIJK DOOR. ALS DE ANDEREN MIJ UIT DE WEG ZOUDEN WILLEN RUIMEN, DAN WAS HET NOG MAAR DE VRAAG OF SILVER MIJ ZOU HELPEN.

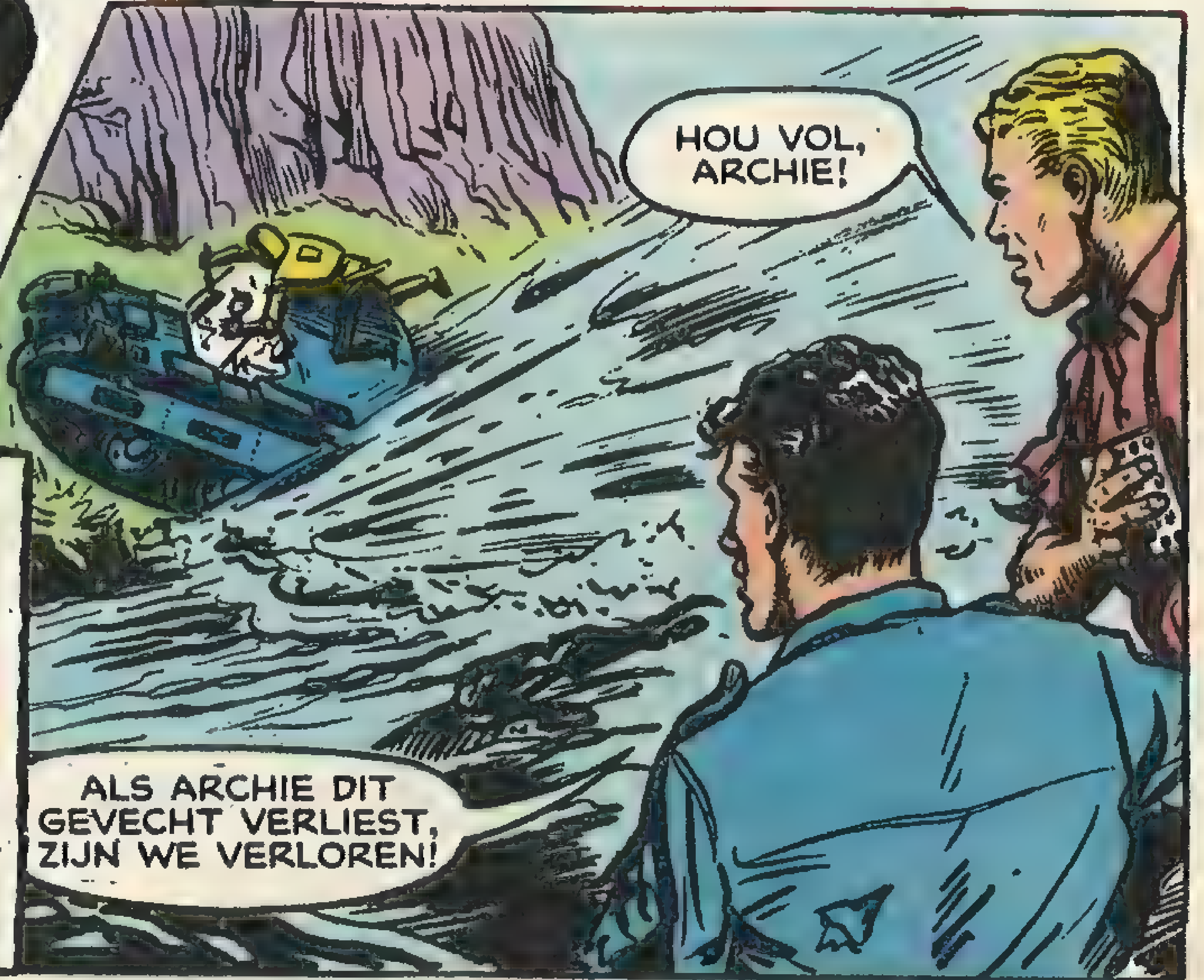
VIJFTIEN MAN OP DE KIST VAN DE ZEEMAN, JOHO, EN EEN FLES VOL RUM!

DIRECT NA DE MAALTIJD VERTROKKEN WE, OP ZOEK NAAR DE SCHAT. IEDEREEN WAS IN EEN UITSTEKEND HUMEUR, WANT NIEMAND TWIJFELDE ERAAN OF VOOR DE AVOND WAREN ZE SCHATRIJK!

H.ROTGANS

DE MAN VAN STAAL

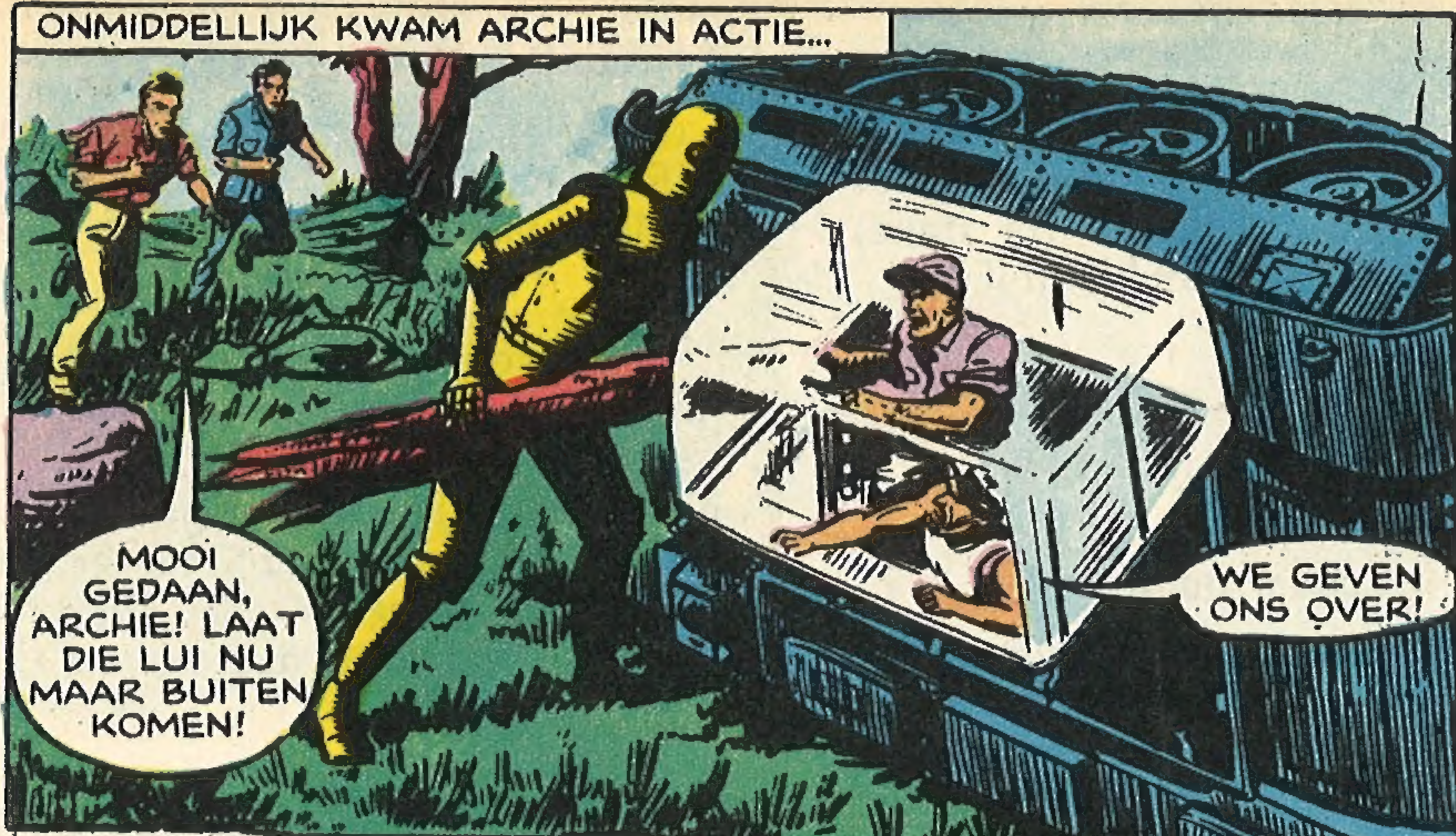

VOLGENDE WEEK BEGINT ER WEER EEN NIEUW ARCHIE-VERHAAL!

Wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit het vorige nummer

Vlechtmatje

	P		S		V	
P	O	R	T	I	E	K
	R		O		R	
S	T	O	R	I	N	G
	I		I		U	
V	E	R	N	U	F	T
	K		G		T	

Verschuifpuzzel

	SPO
	BRO
DOC	STK
STI	GLA
APE	*NNIJ*
NEN	OLK
LAV	MER
VRA	
ODE	

De naam van het gebergte (in Italië) is APENNIJNEN.

Ladderraadsel

V	L	E	*T*
L	E	E	*R*
A	Z	I	*E*
K	O	E	*K*
G	R	A	*P*
O	P	O	*E*
M	A	A	*N*

Op de rijen schuin gezette letters lees je de woorden VLAKGOM en TREKPEN.

Toevoegpuzzel

VLOOT
LOVER
IVOOR
NIJVER
DRUIF
ELAND
RECHT
SPEER
LEVEN
AGENT
GROEF

De eerste letters vormen het woord VLINDERSLAG.

SPREEKWOORDPUZZEL

AN	AZ	DA	ER	ET
ET	GE	GT	HO	IE
ME	ME	NG	NI	NM
NM	NV	VL	IJN	

Een spreekwoord is in stukjes van elk twee letters uiteengevallen en deze stukjes staan hier nu in alfabetische volgorde.
Probeer ze eens zó achter elkaar te plaatsen, dat het spreekwoord voor dag komt.

Raadsel

TAFEL, WAFEL, RAFEL.

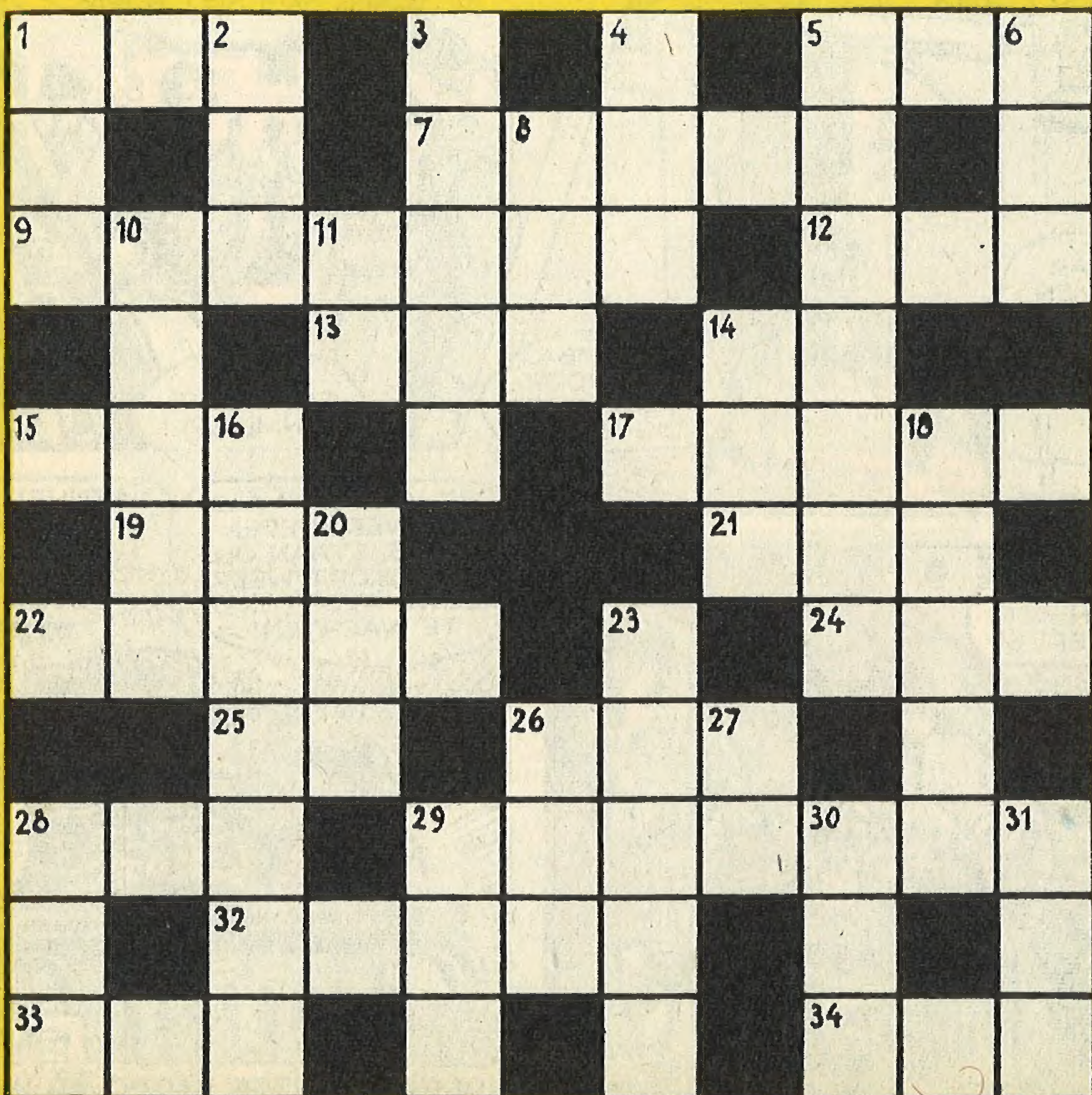
ANTWOORDEN WERELDQUIZ van bladzijde 10

1 Toekan. 2 Nelson.
3 George Washington.
4 Hillman Imp. 5 1910.
6 Mozaïek.
7 Bewaakte spoorwegovergang.
8 Arles, Vincent van Gogh.
9 Moskee, minaretten.
10 Chinchilla's.
11 New York.

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Melodie
5 Harde kern van een vrucht
7 Zitmeubel
9 Vierstemmig koortje
12 Behoeftig
13 Tel- en lidwoord
14 Afkorting van Otto
15 Lidwoord
17 Verspieder
19 Omhulsel (van een pinda bijv.)
21 Algemeen Nederlands Persbureau (afkorting)
22 Watervogel
24 Rivierschip
25 Rooms-Katholiek (afkorting)
26 Soort papegaai
28 Gesteente uit de Eifel
29 Wolfachtig roofdier
32 Landbouwgereedschap
33 Voorzetsel
34 Kuur; gril

Verticaal:

1 Open plek in het ijs
2 Rauw gegeten groente
3 Bloem
4 Zeevis
5 Edel metaal
6 Getemd
8 Voorzetsel
10 Gramschap
11 Muzieknoot
14 Grootvader
16 Plezierreiziger
18 Halfedelsteen
20 Klein kind
23 Uitgebouwd venster
26 Afkorting van Adriaan
27 Uitroep
28 Jong schaap
29 Kledingstuk
30 Voorzetsel
31 Puntbaardje

VRAGEN STAAT VRIJ

Lorne Greene als vader Cartwright.

NAAR AANLEIDING VAN DE VELE VERZOEKEN DIE ONS BEREIKTEN, VERTELLEN WE HIER IETS OVER DE FILMSERIE

BONANZA

De Bonanzafilms spelen zich af op en rond de hoeve Ponderosa, ergens in het wilde westen van Noord-Amerika. Op die hoeve wonen Ben Cartwright en zijn drie zoons, de ernstige Adam, de dikke, goedlachse Hoss en Little Joe, een jongen met wilde haren, maar met een goed karakter. Deze vier mannen hebben de gewoonte op te komen voor recht en orde en natuurlijk halen ze zich daar telkens een hoop moeilijkheden mee op de hals.

Overigens is er wel steeds werk aan de winkel, want in de nogal onrustige buurt waar zij wonen, komen herhaaldelijk gevallen van roof, afpersing en wat al niet meer voor.

Vader en zoons Cartwright werden vier jaar geleden geboren in het brein van een fortuinlijke schrijver van televisiefilms. Hij had ze aanvankelijk bedoeld als vader, één zoon (Little Joe) en twee vrienden, maar toen de repetities waren begonnen, bleken de mannen zo goed met elkaar te kunnen opschieten, dat hij er vader en zoons van maakte. De filmreeks, die Bonanza werd gedoopt, werd gemaakt in opdracht van de Amerikaanse televisiemaatschappij N.B.C. en sloeg in het begin niet erg aan bij het publiek. Er werd te veel in geschoten, vonden de Amerikanen, die op dit gebied toch wel wat gewend zijn. Toen voegde de schrijver wat meer menselijke elementen aan zijn verhaal toe en daarmee bleek hij midden in de roos geschoten te hebben. De serie staat op het ogenblik in de Verenigde Staten aan de top van de populaire televisieprogramma's. Zowel in 1962 als in 1963 werd Bonanza bekroond als de beste wild-westfilm. Langzamerhand drong de faam van deze serie ook buiten de Verenigde Staten door. België, Canada, Egypte, Engeland, Italië, Nederland, Zweden en nog een aantal andere landen namen de serie over en het gevolg is dat nu meer dan driehonderd miljoen mensen de verrichtingen van het stoutmoedige viertal kunnen volgen.

De medespelenden in de serie zijn: Lorne Greene als vader Cartwright, Pernell Roberts als Adam, Dan Blocker als de dikke Hoss en Michael Landon als Little Joe.

Michael Landon (Little Joe) houdt veel van schilderen.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.